

Dziś Bydgoski

12 stron

Rok VII

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORSKI - GAZETA MORSKA - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILENSKA - DZIEŃ CIECHOCIŃSKI**

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

**CIECHOCINEK - CIEPLICA - MIĘDZYNARODOWE ZAWODY PŁYWACKIE
Wielka pływalsnia termalno-solankowa BERLIN-WARSZAWA**
W dniach 27 i 28 lipca 1935 r. Początek o godz. 16-tej.

O rzeczywistą reprezentację społeczeństwa

(k.) Stara ordynacja wyborcza powoływała obywatela raz tylko do aktywnego udziału i faktycznego zainteresowania czynnościami wyborczymi. Raz tylko i... w ostatniej chwili. Wtedy, kiedy obywatel z „numerkiem“ w ręku szedł do urny...

Przedtem za niego głowili się sztaby partyjne. Przedtem było hałaśliwe „szurum-burum“ wiecowe i plakatowe — ale naprawdę wyborca nic z czynnościami wyborczymi nie miał wspólnego. Gdzieś w ciszy gabinetów jakieś centrali partyjnej ustalano listy kandydatów, decydowało o tem 5, no powiedzmy 10 przywódców partyjnych — a wyborca w ostatniej chwili, w dniu głosowania, miał poprostu zanieść „numer“ tej czy owej partji.

Nowa ordynacja zmienia to gruntownie. Chwila głosowania nie jest już jedynym aktywnym udziałem obywatela w czynnościach wyborczych. Wyborca nie pełni już więcej roli roznościela „numerka“ i oddawcy „listy“, którą bez jego udziału ustaliły partyjne sztaby na podstawie najprzeróżniejszych targów, transakcyj, kompromisów i umów.

Dziś aktywny udział obywatela konieczny jest już w pierwszej czynności wyborczej, jaką jest wybór delegatów do komisji, które ustalają kandydatury poselskie. Obywatel może oddać swój głos ludziom, całkowicie zastępującym na jego zaufanie. I tu właśnie rozpoczyna się ta odpowiedzialna rola wszystkich, których ordynacja powołuje do spełnienia tej czynności, jaką poprzednio wykonywały tylko sztaby partyjne, t. j. do wyznaczania kandydatów.

Członkowie zarządów szeregu instytucji i organizacji społecznych, członkowie rad miejskich i gminnych — a więc obywatele, obdarzeni już uprzednio zaufaniem współobywateli — muszą sobie uświadomić to w chwili, gdy od nich zależy, jakich otrzymamy kandydatów do wyboru. Bo bierność w chwili eliminowania kandydatów oddałaby uprawnienia znów w ręce sztabów partyjnych, działających tym razem mniej lub więcej zakulisowo, a w rezultacie pozbawiłaby nas tych możliwości, które nowa ordynacja przyznaje wyborcy.

Czas płynie. Zbliżamy się do pierwszego okresu czynności wyborczych. W najbliższych dniach przystąpimy do wyboru delegatów na okręgowe zgromadzenie wyborcze, ustalające kandydatury poselskie. Nie dajmy się zwieść fałszywymi poduszczeniami, jakoby kandydatury były zgóry ustalone, więc nasz udział w wstępnej czynności wyborczej jest zbyt ważny. Nie dajmy się zwieść tym podszeptom, usypiającym czujność

(Ciąg dalszy na stronie 2-iej).

W dniu 6 sierpnia legjoniści złożą zbiorowy hołd prochom Komendanta

Program tegorocznego Zjazdu Legionowego w Krakowie

(o) Warszawa, 24. 7. (tel. wł.). Zarząd Główny Związku Legionistów w porozumieniu z reprezentacją legionowych kół pułkowych zwołuje 13-ty zjazd Legionistów do Krakowa na dzień 6 sierpnia. Celem zjazdu jest złożenie zbiorowego hołdu Marszałkowi Piłsudskiemu oraz wzięcie udziału w sypaniu kopca na Sowińcu. Podczas zjazdu będzie złożona na kopcu Marszałka ziemia zebrana z pobojuwisk legionowych.

Dnia 5 sierpnia o godz. 19,30 delegacje legionowych kół pułkowych złożą ziemię z pobojuwisk legionowych pod piedestalem Marszałka w Oleandrach, poczem odbędzie się apel żałobny pole glich.

Dnia 6 sierpnia o godz. 6 rano nastąpi wymarsz legionistów do Oleandrów według poszczególnych pułków legionowych. Następnie legjoniści udadzą się z urnami z ziemią na Wawel.

O godz. 9 rano na Wawelu odprawiona będzie msza św., podczas której legjoniści złożą hołd prochom Marszałka w krypcie św. Leonarda. O godz. 17 nastąpi właściwe uroczystości złożenia ziemi na Sowińcu, poczem legjoniści wezmą udział w sypaniu kopca.

W zjeździe uczestniczyć będą wyłącznie legjoniści. Zjazd potrwa 1 dzień.

Spała pustoszeje

Zakończenie jubileuszowego zlotu harcerskiego

Spała, 24. 7. (PAT.) We wtorek wieczorem odbyło się na stadionie w Spałe ognisko, zamykające zlot. W ognisku wzięły udział władze naczelne zlotu harcerskiego z woj. Grazińskim na czele i przedstawiciele reprezentacji zagranicznych.

Dziś w Spałe od samego rana panuje wielki ruch. Harcerki i harcerze w ordynku ze sztandarami i orkiestrami, ze śpiewem na ustach maszerują na dworzec kolejowy, skąd specjalnymi pociągami wracają do domów. Obecnie w Spałe wre praca przy likwidowaniu obozów zlotowych.

Calkowita likwidacja zlotu potrwa przez dzień dzisiejszy i jutrzejszy. Spała powoli wraca do normalnego życia.

Przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego wojewoda dr. Michał Graziński dziś o godz. 4 rano opuścił Spałę, udając się do Warszawy. Panuje jednoznaczna opinja, że zlot udał się, nie dopisała jedynie pogoda. Stan sanitarny był zadawalający. Nie zanotowano żadnych wypadków chorob zakaźnych, była za ledwie pewna ilość wypadków anginy.

Dalsze szczegóły o aresztowaniu niemieckich nacjonalistów w Gdańsku

Jak już donosiliśmy, gdańska policja polityczna aresztowała 6 nacjonalistów gdańskich. Jak się obecnie dowiadujemy, policja przeprowadziła rewizję zarówno w biurze partji nacjonalistów niemieckich jak i w mieszkaniach aresztowanych i dokonała zajęcia ulotek.

W mieszkaniu ojca aresztowanego 26 letniego referendarjusza sądowego Dietricha Kalaehne rewizja przeprowadzona została nawet dwukrotnie. Ojcem aresztowanego referendarjusza jest profesor Politechniki

Gdańskiej. Kalaehne, zaś matka jego była przez szereg lat posłanką nacjonalistyczną na sejm gdański.

W związku z aresztowaniem kilku członków partji niemiecko-narodowej w Gdańsku gdańska policja polityczna aresztowała onegdaj również prof. Politechniki Gdańskiej Kalaehne. Oprócz tego aresztowano także żonę prof. Kalaehne Annę, była posłanką na sejm gdański, którą jednakże jeszcze tego samego popołudnia zwolniono.

Czy spełniłeś już swój obowiązek obywatelski?

Jeszcze tylko przez trzy dni biura rejestracyjne rejestrują wyborców, uprawnionych z tytułu zasługi osobistej lub też wykształcenia do głosowania do Senatu.

Niechaj ci wszyscy, którzy posiadają czynne prawo wyborcze do Senatu, nie zwlekają z zarejestrowaniem się! Niech nie odkładają spełnienia tego obowiązku obywatelskiego do ostatniej chwili, gdyż mogą się narazić na niepotrzebną stratę czasu!

KTO NIE ZAREJESTRUJE SIĘ DO SOBOTY, 27. B. M., TEN STRACI PRAWO GŁOSOWANIA DO SENATU!

A więc już dziś, zaraz, nie zwlekając, śpieszcie do biur rejestracyjnych. Adresy tych biur podane zostały w rozplakatowanych obwieszczeniach.

Koncesje dla przemysłu samochodowego w Polsce

Ważna uchwała Rady Ministrów

(o) Warszawa, 24. 7. (tel. wł.) Na posiedzeniu Rady Ministrów w dn. 24 bm. uchwalono rozporządzenie, wprowadzające koncesje dla przemysłu samochodowego oraz przemysłu, wytwarzającego podwozia samochodowe. Koncesyj udzielać będzie Ministerstwo Przemysłu i Handlu, które może jednak przenieść to uprawnienie na wojewódzkie władze przemysłowe.

Koncesjonowanie przemysłu samochodowego jest pierwszym etapem do rozbudowy tej gałęzi wytwórczości w Polsce i podniesienia stanu motoryzacji kraju.

Przedstawiciele polskiego Ministerstwa Skarbu w Gdańsku

W Gdańsku bawią przedstawiciele Ministerstwa Skarbu, naczelnik wydziału obrotu pieniężnego Domaniewski i zastępca jego Huwald. Pobyt ich pozostaje w związku z wytworzoną na terenie Wolnego Miasta sytuacją walutową.

Emigracja zamorska może się odbywać tylko przez porty polskie

(o) Warszawa 24. 7. (tel. wł.). Na podstawie dekretu o przewozie emigrantów za ocean, emigrujący obywatele polscy powinni być kierowani przez porty polskiego obszaru cełnego, tj. Gdynię i Gdańsk.

Koncesje i zezwolenia na przewóz emigrantów — Polaków drogą morską mogą być udzielane tylko z uwzględnieniem wyłączeń portów polskich.

Poważne przesilenie wewnętrzne w Holandji

Haga, 24. 7. (PAT.) Urzędowo stwierdzają, że rząd nie podaje się do dymisji. Zachodzi możliwość rozwiązania izby. W dziedzinie polityki walutowej rząd nie zamierza czynić żadnych zmian, a w razie czego ucieknie się do energicznych zarządzeń w obronie kursu florena. Po południu premier Colijn udał się na audjencję do królowej.

Oszukańczy bankier z Paryża pochwycony w Nowym Jorku Pasywa banku wynoszą 25 milj. franków

Nowy Jork, 24. 7. (PAT.) Aresztowano zbiegłego z Francji bankiera Neideckera, który kierował bankiem „Travellers Bank“ w Paryżu. Bankier został zatrzymany do dyspozycji władz w oczekiwaniu instrukcyj departamentu stanu i policji paryskiej.

Rewizja dokonana w siedzibie „Travellers Bank“ stwierdziła, iż pasywa banku przewyższają 25 milionów.

(Dokończenie art. wstęp. ze str. 1)

1 skłaniającym do wygodnej bezczynności.

Do wyboru delegatów musimy przystąpić w atmosferze najbardziej poważnej i świadomej odpowiedzialności. Wybierać musimy nie „figurę reprezentacyjną”, nie osobę, otaczającą się nimbem rzekomego poparcia „czynników miarodajnych” i nie tego, co zawsze najgłośniej krzyczy i tym krzykiem pokrywa pustkę duchową — a poprostu człowieka, do którego mamy zaufanie, którego znamy osobiście i cenimy, jako umysł i charakter. Tylko taki człowiek może być odpowiednim delegatem poszczególnych organizacji i winniśmy wszyscy dołożyć wysiłku, aby wybrani zostali tacy właśnie ludzie. Możemy nie zwracać nawet uwagi na sympatje polityczno-społeczne takich ludzi: okazują się one często powierzchowne lub pozorne. Jako jedyne i najważniejsze kryterium winniśmy przyjąć moment rzeczywistego, osobistego zaufania.

Wreszcie względ najważniejszy: musimy raz wreszcie przełamać ten wadliwy zupełnie sposób tworzenia reprezentacji zespołów, jaki wciąż jeszcze u nas pokutuje. Przypomnijmy sobie, jak to się, niestety, w wielu wypadkach u nas dzieje: trzeba wybrać w mieście czy powiecie, w gminie czy osadzie jakiś zarząd towarzystwa, jakieś przedstawicielstwo tej czy owej organizacji. Decydują przytem względy i względziki... Ten zostaje wybrany, bo jest mile widziany „u góry”, bo potrafi „kołatać”, „interwenjować”, ten znów, bo jest finansowo niezależny, a więc „ma czas”; ten znów, bo... obrazili się i a nuż począłby „szkodzić”... W rezultacie powstaje przedstawicielstwo nieodpowiednie i już od początku chromające. Na boku zaś zostają ludzie najodpowiedniejsi i najbardziej godni zaufania.

Z tą metodą należy wziąć rozbrat. Wybory delegatów do komisji okręgowych będą zarazem probierzem nowej metody skupiania ludzi zaufania do wspólnej pracy — a zarazem głównym warunkiem, aby kandydat na posła, niezależny od partji i od nakazów władz partyjnych, a oparty wyłącznie o zaufanie swych wyborców, stał się istotnym rzecznikiem i obrońcą interesu zarówno państwa jak i szerokich rzesz obywatelskich.

Zgon znanego art. malarza

Kraków, 24. 7. (PAT). Wczoraj zmarł w Krakowie w wieku 77 lat zasłużony artysta malarz śp. L. Strzebię-Strojnowski. Zmarły brał czynny udział w życiu legionowem i był długoletnim prezesem Zawodowego Związku Polskich Artystów plastyków w Krakowie.

Nowe gdańskie 10-cio i 5-cio guldenówek

Wycofanie z obiegu starych 5 i 2 guldenówek

W myśl rozporządzenia, z dnia 1 maja 1935, zmieniającego ustawę monetarną, puszczone zostaną w obieg w najbliższej przyszłości nowe 10 i 5-guldenówki z niklu. Dla znajdujących się obecnie w obiegu 5 i 2-guldenówek ogłoszony zostanie z dniem 1 sierpnia br. do 30 września br. termin wycofania. Od dnia 1 października br. stare 5 i 2-guldenówki nie będą już ważne jako pieniądz obiegowy. Będzie je można jeszcze wymienić w kasach senackich i w Banku Gdańskim do 30 grudnia br. po nominalnej wartości.

Pożar hotelu w kąpielisku niemieckim

Kuracjusze musieli wyskakiwać przez okna

Berlin, 24. 7. (PAT). W kąpielisku nadbałtyckim Hadersleben wybuchł pożar, który zniszczył doszczętnie wielki hotel „Gravenshoved”. Goście kuracyjni zmuszeni byli wyskakiwać przez okna. Pożar powstał prawdopodobnie wskutek krótkiego spięcia.

Prawo ser...

Białogród, 24. 7. (PAT). W Raguzie ubiegłej nocy spłonął wielki hotel „Kupari”. Do zabudowań hotelowych należało 5 wielkich budynków, które spowodowały silnego wiatru wkrótce zostały ogarnięte przez płomień. Straty obliczają na wiele milionów.

Wojna w Afryce jest nieunikniona

Tak sądzą oficjalne koła abisyńskie. — Anglja pokłada nadzieję w Lidze Narodów

Paryż, 24. 7. (PAT). „Echo de Paris” zamieszcza wywiad swojego korespondenta z posłem abisyńskim w Londynie dr. Martinem. Zdaniem przedstawiciela Abisynji, w obecnym stanie rzeczy trudno byłoby osiągnąć zgodę, gdyż Włochy wysłały już do Afryki 200.000 żołnierzy i poważnie zaangażowały się w tej wyprawie. Nawet gdyby Abisynja uczyniła zadość żądaniu Włoch, które, podkreśla dr. Martin, nie ogranicza się bynajmniej tylko do dziedziny ekonomicznej, to i tak pretensje Włoch wzrastałyby potem z dnia na dzień.

Po przedstawieniu prawnych argumentów rządowi abisyńskiego dr. Martin podkreślił, że Abisynja nigdy nie zrezygnuje ze swej niezależności. Walka będzie trudna i długotrwała. Już obecnie wojsko włoskie nieprzyzwyczajone do klimatu wiele ucierpiało. — Poza tem — ciągnął dr. Martin — nowoczes-

ny sprzęt wojenny nie będzie mógł być użyty w Abisynji, gdyż tam niema wielkich miast.

Rząd abisyński — zakończył dr. Martin — łączy wielkie nadzieje ze stanowiskiem rządu angielskiego, gdyż w razie usadowienia się Włochów w Abisynji nie tylko zagrożony został Sudan, ale byłaby naruszona równowaga sił na Morzu Czerwonym. Konflikt włosko-abisyński przekracza dziś ramy lokalne i może stać się hasłem ogólnej wyprawy krzyżowej lub kolorowej przeciwko państwu kolonizacyjnemu.

Londyn, 24. 7. (PAT). Gabinet brytyjski odbył dziś zwykłe posiedzenie, na którym rozważano m. in. sprawę sporu włosko-abisyńskiego. Gabinet uchwalił udzielić ministrowi Edenowi, udającemu się do Genewy instrukcyj stosunkowo elastycznych, któreby pozwoliły mu na pewną swobodę działa-

nia w Genewie.

Zasadniczo tendencja gabinetu ustalona została w tym sensie, że Wielka Brytania uważa Radę Ligi Narodów za jedyną autorytatywną instancję dla rozważenia i zdecydowania sporu włosko - abisyńskiego. Dla podkreślenia tego zasadniczego stanowiska gabinet brytyjski powziął znamienne uchwałę, mianowicie zdecydował zawiesić narazie udzielenie pozwoleń eksporterom na wywóz broni i amunicji zarówno do Abisynji jak i do Włoch.

Uchwalono również zaproponować państwu, wywołującym broń, zwrócić się o decyzję w tej sprawie do Rady Ligi Narodów. Wielka Brytania, która zresztą już od 4 miesięcy nie udzieliła ani jednej licencji na wywóz broni i amunicji, ani do Włoch, ani do Abisynji, pragnie przetrzymać decyzję w tej sprawie na Lidę Narodów, rozszerzając w ten sposób kompetencje Ligi Narodów wobec sporu abisyńskiego. Wśród brytyjskich czynników oficjalnych przywiązywana jest do nadchodzącego posiedzenia Rady Ligi Narodów jaknajwiększa waga.

W kołach Foreign Office twierdzą, że wskutek zajętą obecnie przez Wielką Brytanię stanowiska, już daje się odczuwać pewne osłabienie nacisku włoskiego. Zdaniem tych kół, Włochy byłyby gotowe zgodzić się na wszczęcie nanowo zerwanych rokowań arbitrażowo - konyljoacyjnych z Abisynją, o ileby Rada Ligi Narodów zechciała się tem zadowolić. W kołach brytyjskich panuje naogół przekonanie, że obecnie nadeszła odpowiednia chwila, by wyrzucić nacisk na Włochy, by zanlechały przygotować do wojny.

Zamiast ładunku broni — paki z kamieniami

Tajemnica transportu wysłanego z Francji do Ameryki Południowej

Paryż, 24. 7. (PAT). „Le Matin” podaje, iż ładunek broni i amunicji, zawarty w 3.125 pakach, wagi 25.000 kg wysłany z Francji do Buenos Aires został zwrócony do Havru spowodują ogłoszenia embargo w Buenos Aires.

Po otwarciu pak w Havrze stwierdzono, iż zawierają one kamienie i piasek. Władze prowadzą dochodzenia w celu stwierdzenia, czy broń została skradzioną we Francji, czy też poza jej granicami.

Paryż, 24. 7. (PAT). Według dziennika „Le Matin”, sprawa przedstawia się następująco: Pewna firma francuska wysłała morzem do Ameryki Południowej 25.000 kg broni i amunicji w kilkuset skrzyniach. W chwili, gdy statek wiozący transport znajdował się już na pełnym morzu, rząd argentyński zawiadomił Francję, że nie pozwoli wylądować broni. Zawiadomienie to przyszło jednak zbyt późno.

Po dojeździe na miejsce przeznaczenia argentyńskie władze celne nie pozwoliły transportu znieść na brzeg, tak, że statek wraz z transportem odjechał z powrotem do Francji. Po wylądowaniu skrzyń w Hawrze okazało się, że w skrzyniach zamiast broni były kamienie i piasek.

Badanie wykazało, że kamienie podobne są do kostki używanej do brukowania ulic paryskich. Władze prowadzące w tej sprawie śledztwo wyciągają wniosek, że broń została zabrana ze skrzyń we Francji i zastąpiona kamieniami po przyjeździe skrzyń do Paryża. Władze śledcze starają się obecnie ustalić okoliczności, w jakich dokonana była zamiana i znaleźć miejsce, gdzie została złożona broń.

Wybuch gazu zniszczył wielką fabrykę niemiecką

Straty wynoszą półtora miliona marek

Hoechst n. Menem, 24. 7. (PAT). W jednej z fabryk „Farbenindustrie” w Hoechst nad Menem wybuchł wczoraj wieczorem pożar, który powstał wskutek samozapalenia się łatwopalnych materiałów. Ogień w jednej chwili objął cały budynek. Pożar został ugaszony.

Berlin, 24. 7. (PAT). Uzupełniając wiadomość o groźnym wybuchu w zakładach I. G. Farbenindustrie w Hoechst donoszą, że podczas wybuchu poniosły śmierć dwie osoby, zaś 8 ciężko poparzonych przewieziono

do szpitala. Stan trzech z pośród nich jest bardzo ciężki. Ponadto 17 osób odniosło lżejsze rany.

Straty materialne, spowodowane przez wybuch obliczają na zgorą półtora miliona marek. Katastrofa nastąpiła w następujących okolicznościach.

Wczoraj wieczorem wskutek silnego rozgrzania się kotła zaczął wydobywać się z niego przez nieszczelność gaz, który wkrótce wypełnił pomieszczenie, gdzie znajdowały się rezerwuary. Równocześnie gaz zapalił się samoczynnie, powodując wybuch. — Eksplozja była tak silna, że porzywała stropy międzypiętrowego 5-piętrowego budynku fabrycznego.

Ogień, szerząc się z niezwykłą szybkością, objął cały budynek. 38 strażaków pracowało do rana przy gaszeniu ognia. Miejsce pożaru przedstawia obraz zupełnego zniszczenia.

Strzały w senacie argentyńskim

Jeden z senatorów zabity — minister i drugi senator ranni

Buenos Aires, 24. 7. (PAT). Podczas obrad w senacie osobnik, którego tożsamości dotychczas nie stwierdzono, dał kilka strzałów do ministra rolnictwa Duhaui, raniąc go i jeszcze dwie osoby. Jedną z nich — sen. Behere zmarł w dniu dzisiejszym z odniesionych ran.

Buenos Aires, 24. 7. (PAT). Tragiczne zajście na posiedzeniu senatu miało miejsce w chwili, gdy wywiązała się ostra dyskusja pomiędzy senatorem de la Torre a ministrem finansów i rolnictwa oraz senatorem Borda Behere.

Nagle z galerji przeznaczonej dla publiczności padły strzały. Dochodzenie policyjne stwierdziło, iż sprawcą strzałów jest były komisarz policji Voldes, niedawno zawieszony w czynnościach. Senator Borda Behere zmarł w drodze do szpitala, ranny jest senator Mancini i minister rolnictwa.

Gdański jacht harcerski w Helsingforsie

Helsingfors, 24. 7. (PAT). Przybył do Helsingforsu jacht żaglowy „Korsarz” Polskiego Klubu Morskiego w Gdańsku, który odbywa 4-tygodniowe pływanie szkolne z załogą pierwszej gdańskiej morskiej drużyny harcerskiej. Trasa przechodzi przez Gdynię, Tallin, Helsingfors, Sztokholm, Ingero-Wisby, Gdańsk. Harcerze morscy wzięli udział w zlocie Rover-Scoutów w Ingers.

GASNĄCEMU ŚWIATU...

Nie chcą pogrzebu za życia

Stało się tak, jak się tego spodziewaliśmy. Buńczuczne zapowiedzi bojkotu wyborów, głoszone przez prowodyrów partyjnych opozycji, z pewnością siebie, właściwą ludzom, niemającym nic już do stracenia, nie wytrzymały pierwszej próby ogniowej w starciu z rzeczywistością życia. Doły partyjne, którym góra nakazała w imię swoich zawiedzionych ambicji wybory zhojkotować, poczynają się wylamywać z tego partyjnego nakazu. Co uczciwsze w szeregach opozycji, co żywiej czuje, nie chce się podporządkować nakazowi bierności i obojętności, który mu narzucają szamani partyjni.

W tej chwili odbywają się w samorządach wybory delegatów do okręgowych zgromadzeń wyborczych, które mają ustalić nazwiska kandydatów na posłów. Jak już wczoraj donosiliśmy, w Bydgoszczy NPR-owcy nie usłuchali partyjnego nakazu bojkotu i przeprowadzili 9 swoich delegatów do okręgowego zgromadzenia wyborczego. „Kurier Poznański”, informując o tem swoich czytelników, z widoczną melancholją pisze, że listę NPR na radzie miejskiej złożył „b. poseł Faustyniak (NPR), ten sam, który w Sejmie przemawiał za bojkotem wyborów”.

To samo było w Poznaniu, to samo w Inowrocławiu, gdzie znowu dla odmiany miejscowi przedstawiciele Stronnictwa Narodowego oświadczyli, że nie myślą sprawić sobie pogrzebu za życia i udział w wyborach do zgromadzenia okręgowego wzięli.

Najzabawniej było w Grudziądzu. Tam radni endeccy podzieliли się na trzy grupy: jedni nie przyszli wogóle na posiedzenie Rady Miejskiej, drudzy przyszli, ale podczas głosowania zachowali się biernie, a trzeci wprawdzie też nie głosowali, ale byli zupełnie zdezorientowani i nie wiedzieli, co mają robić. Czuli, że taka rezygnacja przystoi tylko ludziom, którzy nie mają już żadnych ambicji życiowych, ale znowa z drugiej strony niebardzo mieli odwagę przeciwstawić się swoim partyjnym zwierzchnikom. Więc ruszyli z pretensją do swych kolegów, jawą głosującymi: „Dlaczego nie zamieściliście nas na wspólnej liście”? W odpowiedzi usłyszeli: „No, darujcie, ale to już wy sami powinniście zrobić!” Myny mieli bar-

dzo niewyraźne. A później przy kufelku piwa nie brak było gorzkich wymówek i wyrzutów, że stronnictwo narodowe chce przespać wybory, podobnie, jak przepięło (w bufecie sejmowym) Konstytucję.

Wszystko wskazuje na to, że różni dąsający się i pobrażani bonzowie partyjni, jeszcze raz się przeliczyli w swoich egoistycznych rachubach. Rzucili dołom partyjnym hasło: „Jeśli nas w Sejmie ma nie być, to nie wybierajcie do niego raczej nikogo” i myśleli, że doły te podporządkują się ich woli w milczeniu.

Tymczasem — okazuje się — że doły partyjne nie składają się z samych manekinów, myślących tylko mózgiem pp. Rymarów, Popielów, Korfiątów, Ratajów, czy innych Strońskich, ale potrafią się zdobyć na własną decyzję!

Mają ambicję odegrania czynnej roli na arenie życia kraju, a nie chcą tylko biernie przyglądać się temu, jak inni za nich w tym kraju pracują.

Nie chcą podporządkować swego sumienia obywatelskiego wymaganiom taktyki partyjnej.

Jeszcze jeden dowód więcej, iż zmierzch wybujałego nadmiernie partyjactwa nadciąga nielichotnie.

O innego rodzaju wylamaniu się naszych „narodowców” z partyjnego nakazu bojkotu wyborów donosi „Ilustrowany Kurjer Codzienny”:

„W tych dniach władze bezpieczeństwa wykryły w Częstochowie zapoczątkowaną przez szereg członków Stronnictwa Narodowego zbiórka. Zbiórka odbywała się w formie sprzedaży cegiełek, a pieniądze miały służyć na „akcję wyborczą”.

Wobec powyższego policja dokonała rewizji w lokalu Stronnictwa Narodowego, przyczem zajęto kwitariusze i zakwestjonowano kilkaset złotych, uzyskanych drogą tej zbiórki.

Sprawę przeciw organizatorom zbiórki skierowano na drogę sądową”.

A więc można nie brać udziału w akcji wyborczej, ale pieniądze na tę akcję zbierać nie zaszkodzi!

P i k a d o z.

Wśród harcerzy pomorskich w Spale

(Korespondencja własna).

Spala, w lipcu 1935 r.

Z wiecznie ruchliwego mrowiska z „dzielnicy handlowej” wydobywam się na boczną, leśną uliczkę, ciągnącą się wzdłuż Pilicy, na tyłach obozu, Chorągwi Poznańskiej. Ciszej tu i przestroniej, na bardziej, jak się to tutaj mówi, „puszczańsko”. Czasem tylko zdala, z harcerskiego „city”, doleci dźwięk trąbki samochodowej, albo też, z pobliskiego obozowiska którejś drużyny, gromko rozbrzmi chór młodych głosów. Rzucam okiem na pień jednego z drzew, od góry do dołu obwieszonych trójkątami i prostokątami barwnych tablic orientacyjnych — i spostrzegam strzałę, a przy niej napis: Pomorze.

Ruszam żwawiej w tamtą stronę i oto po chwili schodzę już wdół ku Pilicy. Głośno dudnią obcasy na szerokim pomoście drewnianym, wiodącym aż do wybudowanego specjalnie na zlot mostu przez rzekę. Jeszcze jeden nagły zakręt — i z gęstwiny drzew, na ciemnym tle lasu, wylania się przedemną brama, zdobna w jasne malowidła i ornamenty morskie. Tuż za nią, druga, wyobrażająca symboliczny dźwig portowy.

A więc — jestem oto w spalskiej... Gdyni. Tu bowiem zaczyna się teren obozu harcerzy chorągwi pomorskiej. Bezpośrednio za nim ma swe leże chorągiew gdańska.

Aleja leśna wiedzie tu wśród potężnych, starych drzew, nad samym brzegiem Pilicy, na którego stromem zboczu rozsiadły się namioty, magazyny, kuchnia drużyn itd. Po drugiej stronie drogi, wśród kunsztownych poprostu koronkowych, opłotków — szeregi zielonych płóciennych domków, przy których uwija się żwawo ruchliwy ludźki leśny.

Zaprawdę, dziwne to istoty, ci nasi pomorscy harcerze. Bo czy z błękitu pogodnego nieba świeci złote słonko, czy też z chmur ołowianych leje zimny deszcz, zacina ostro po gołych nogach, ścieka ciurkiem za kołnierz; czy wre ochoczo zabawa, czy też zmęczone barki zgina ku ziemi ciężka praca — oni są zawsze jednako weseli, pełni śmiechu i radości. Aż dziw, skąd się w nich tyle humoru i optymizmu bierze. I pod tym względem — narówni z najweselszymi na zlocie, lwowskimi „tajajami” mają nasze pomorskie chłopaki wyrobioną markę... prawdziwych „morusów”. Tak samo zresztą, jak rzucony na przeciwny kraniec terenów złotych obóz naszych harcerzy, potrafił wkraść się do serc i pamięci wszystkich zlotowiczów i gości, jako najmiłsza pod słońcem, najdzielniejsza, najskrzętniejsza dziewczęca gromada, poprostu zbiór najcenniejszych „bursztynek polskiego Bałtyku”...

Na to swe zaszczytne miejsce wśród dwudziestu paru tysięcy zgromadzonych w Spale polskich harcerzy i harcerzy, nasza młodzież pomorska wysunęła się zresztą już w pierwszej uroczystej rewii zlotowej. Mówili o tem te wszystkie gorące okrzyki i rzesiste oklaski, jakie wśród zalegającej stadjon, wielotysięcznej cizby ludzkiej wywoływał przemarsz chorągwi z Pomorza. Bo i jakże było nie entuzjazmować się na widok świetnej postawy harcerskiej defilujących przed Panem Prezydentem drużyn, które przytem podkreślić to należy w przeciwieństwie do większości hufców w innych ziem, maszerowały w pełnym, nb. doskonałym, rynsztunku polowym.

Ale nietylko „vox populi” nie szczęśliwie pochwał zastępom harcerskim Pomorza. Również bowiem i najkompetentniejsze w tym względzie czynniki, jak Przewodniczący Z. H. P., wojewoda dr. Grażyński, czy też komendant zlotu harcerzy, harcmistrz major Wądołkowski, wyraził się o ich wartościach z całym uznaniem, opartem zresztą na wynikach dokonanej przez naczelne władze harcerskie inspekcji obozów.

Zasłyszawszy o tem, postanowiłem zasięgnąć informacji u źródła i zagadnąłem na ten temat majora Wądołkowskiego, czyli poprostu popularnego druha „Beńka”:

— Właśnie wczoraj oglądaliśmy z p. wojewodą Grażyńskim obóz pomorski i

mieliśmy możność stwierdzenia porządku i ładu, jaki w nim panuje. W samym urzędzeniu obozu widać duże doświadczenie i praktyczność w tym kierunku, czego przykładem jest choćby np. taki, charakterystyczny szczegół, jak np. umiejętne urządzenie i umieszczenie posłań: mimo długotrwałego, ulewnego deszczu, który nie oszczędził harcerzy pomorskich już w dniu rozłożenia przez nich obozu (hufce z Pomorza przybyły o dzień wcześniej niż inne przyp. red.) — nie znaleźliśmy nigdzie wilgotnych sienników. A ten, pozornie niby drobny fragment, w obozownictwie ma duże znaczenie.

— A jakże tam pokazali się nasi chłopcy podczas defilady?

— O, defilada ich wypadła bardzo dobrze. Dobrze wyekwipowani, wykazali też doskonałą postawę... A dobry nastrój i duch prawdziwie harcerski nie opuszcza ich zarówno na „harcach” i pokazach, jak w obozie...

Swemu zadowoleniu z harcerstwa pomorskiego dał też wyraz podczas oględzin obozu przewodn. Z. H. P., wojewoda Grażyński, zatrzymując się dłużej w na terenach różnych drużyn. Szczególnie zaś żywo zainteresowały p. wojewodę harcerze z Helu.

Ale, wracajmy do naszej wycieczki po obozie pomorskim. U „wrót” jego wita nas harcmistrz Sieradzki, który jednak musi w tej chwili iść do Komendy Obozu, akurat bowiem wypadła mu służba. Dalej więc „honory domu” czynią szef organizacyjny druh Cieplicki i druhowie Feissel i Felski, a czynią to z prawdziwie staropolską gościnnością. Podkreślić muszę przytem, że dokądkolwiek trafiłem podczas tej miłej wędrowki po spalskim „Pomorzu” — wszędzie, na wieść, że zawitał przedstawiciel prasy pomorskiej, spotykało mnie doprawdy wzruszające swą szczerą serdecznością przyjęcie, którem poprostu byłem zażenowany. Wszędzie witały mnie radosne, harcerskie okrzyki, zewsząd też — po paru minutach koleżeńskie pogawędki z młodymi druhami — wychodziłem jak byśmy się znali od Bóg wie jak dawno.

Niepodobna mi opisywać obozów poszczególnych drużyn, bo niewiadomo, co więcej chwalić: czy tę kolosalną pomysłowość i inicjatywę przy wykorzystaniu wszystkiego, co się tylko da, czy aby urządzić obóz jaknajlepiej, jaknajładniej i jaknajpraktyczniej, czy skrzę-

ność i gospodarność drużyn, czy dbałość o estetykę, czy wreszcie harcerską werwę, która nie opuszcza nigdy naszych chopców. Jak mi opowiadano, towarzyszyła im ona nawet wówczas, gdy, w chwili rozbijania obozu, rozszalała nad Spalą wielka burza z piorunami.

W obozie harcerzy brodnickich groźnie kłapie na nas zębami, ruszając paszczą i ogonem, straszliwy rekin (w którego brzuchu — jak w sławnym koniu trojańskim — siedzi... harcerz). Wogóle, niezwykle to rekin, co widać choćby z napisu, którym tak mówi o sobie ten stwór: „Ja jestem rekin! Szanuję polskich marynarzy — harcerzy, członków L. M. K.

Uff, odetchnąłem z ulgą: jestem dawnym harcerzem, legitymację L. M. K. mam też przy sobie — więc chyba ujdzie mi na sucho to spotkanie z rekinem...

Ale idziemy dalej. Co krok — cuda, prawdziwe cuda. O to np. rewelacyjny poprostu wynalazek: polowa kuchnia ziemna z prawdziwą... turbiną powietrzną. Ciągnie więc sobie druh-kucharz za sznurek, a łopatką drewnianego koła pędzą wiatr do kanału kuchni, niczem w tunelu aerodynamicznym! A dalej — arcypomysłowy fotel „salonu fryzjerskiego”... pod jakimś jesionem, czy dębem, albo przenośne choinki-magiczne z ciężkiej lekkiej dytki, albo też prawdziwe arcydzieło chojnickie — wielki wyrzeźbiony w drzewie posąg Swarozycyca, albo najszacowniejsze dla zastępu, indyjskie „totemy” z piór, dziwacznych pieńków, gałęzi itd. itd. Słowem — na każdym kroku coś nowego, ciekawego, oryginalnego, pięknego. Drużyny poprostu prześcigają się wzajemnie pod tym względem.

Ale nietylko w tem, lecz i we wszystkich wogóle cnotach harcerskich, do których należy i gościnność. Przekonałem się o tem choćby w drużynie starogardzkiej, gdzie, po powitalnych „czuwajach”, zostałem „na siłę” posadzony do (nawiasem mówiąc — b. solidnego, jak na obóz) stołu i nolens-volens musiałem spożyć razem z druhami wieczór. I nie wiem, doprawdy, co mi bardziej przypadło do gustu: czy sama kolacja, czy... klarowny miód starogardzki, ale najbardziej, to chyba ta harcerska wesołość i serdeczność, jakiej mi nie szczędzono.

A przez niemniej gościnne drużyny toruńskie: im. T. Kościuszki i szkoły powszechnej nr. 1, omal nie spóźniłem się

Tam gdzie Marszałek spędzał wywczasy

„Kurjer Wileński” w reportażu p. t. „Po dzikich polach Wileńszczyzny” zamieszcza następujące wrażenia z Pikiliszek:

Z Niemenczyna do Mejszagoly jedzie się obok Pikiliszek. Zostawiam konia we wsi Pikiliszki i idę naprzecią do dworu. Poprzez kartoflisko i łąki dworskie biegnie ścieżka, wydeptana przez ludność. Przed strumyczkiem, wpadającym do szerokiego jeziora dworskiego, spotykam małą dziewczynkę o roześmianych mądrych oczkach. Zaniósła matce obiad, a teraz wraca do domu.

- Jak ci na imię?
- Aldonka.
- Często chodzisz do dworu.
- Tak, prawie codzień.
- Widziałaś Marszałka?
- O tak, nieraz.
- A może rozmawiał z tobą?

— Tak. Pewnego razu w zeszłym roku zbierałam maliny we dworze. Marszałek zobaczył mnie (wyszedł do ogrodu), zapytał jak mi na imię, powiedział, że ładne i pocałował mnie.

Aldonka na pożegnanie dygnęła grzecznie i pobiegła do domu. Poszedłem w stronę jeziora. Biegło mi na spotkanie szeroką, spokojną taflę wody, obramowaną płaskimi brzegami. Mijałem łany wspaniałego żyta. Na całej długości przejechanej drogi nie widziałem tak wysokiego rżyska i pełnego kłosa. A ziemia jest tu taka sama jak wszędzie. Tylko lepiej dopatrzona, wyrobiona — bardziej starannie pielęgnowana. I dlatego wydała tak wspaniałe żyto — żyto, zasiane jeszcze za życia Gospoda-

rza tej ziemi.

Do zabudowań dworskich dobiega aleja starych wierzb i rozgałęzia się na szereg dróg wewnętrznych. Przed murywanym niedużym dworem, nazywanym przez lud z okolicy pałacem, zielenieje płaski gazon, obsadzony dookoła różami sztamowymi, tulipanami i liljami. Marszałek lubiał kwiaty.

Na prawem skrzydle dworu wre praca.

Kończymy budowę werandy, którą Marszałek kazał tu wzniesić — informuje jeden ze starszych robotników i dodaje — Marszałek po obiedzie lubiał odpoczywać na werandzie, a na tamtą, która jest od zachodu, w tym czasie zawsze padało słońce. W upały nie można było tam wytrzymać od gorąca. Tutaj zaś cień jest zawsze i niedaleko park, ta część parku, którą lubiał Marszałek.

Od nowej werandy biegnie cieniasta aleja do parku, gdzie na małej polance stoi azurowa altanka — miejsce samotnych dumań Marszałka. Nieco dalej w prawo nad brzegiem jeziora Żelony stoi ławeczka — ulubione miejsce samotnego wypoczynku. Stąd Marszałek patrzy na południe, na zalesioną ostrogę przeciwnego brzegu w stronę wsi Szaltaniczki-Stodoliszki — na całą ziemię Polską.

Dwór przygotował się na przyjęcie Pani Marszałkowej z córkami. Uprzejmy rządca poinformował, że zwiedzać dworu nie można i że informacji dla prasy udzielić również nie może.

Wł. Raczkiewicz
wojewodą krakowskim

Pan Prezydent R. P. podpisał dekret powołujący b. marszałka Senatu Wł. Raczkiewicza na stanowisko wojewody krakowskiego.

na uroczyste „ognisko” obozowe, które akurat miało się odbyć na stadionie. Bo przecież musiałem obejrzeć przedtem ich wesołe albumy, ich, wzięte z zakończeń wiejskich dachów w kieleckim „totemy”, ich skrzynkę do listów na drzewie, radio i t. d. A przedewszystkiem, wesoło, beztrudno, po harcersku pogawędzić sobie dowoli.

Trudno jednak, trzeba było już iść, bo przedtem chciałem jeszcze rzucić okiem, jak też urządziła się komenda obozu chorągwi pomorskiej, no i obóz harcerzy gdańskich.

Miejsce postoju komendy widoczne jest już zdala, bo pomiędzy namiotami pozostawiono wolne obszerne koło — to miejsce ogniska obozowego, a obok strzela w niebo wysoki maszt chorągwi. Wchodzimy do dużego namiotu: to muzeum obozowe. Ceramika kaszubska, rzeźba w drzewie, krajobrazy morskie i pomorskie, rysunki, mapy, pamiątki, modele ślizgowca żaglowego, łodzi i kajaku itd. itd. Ekspozyty pieczołowicie dobrane, ciekawe, nieraz cenne. Obok muzeum — namiot lekarza obozowego, bo chorągiew pomorska ma tu swego lekarza, dra Rundta z Brodnicy. Na drzewach, dookoła ogniska, umieszczono piękne tablice z wypalonemi i malowanemi, bogato ornamentowanemi, poszczególnymi strofkami hymnu Bałtyku. A na najgodniejszym, honorowym miejscu — kapliczka i urna z ziemią na Kopiec Marszałka Piłsudskiego.

Zegnam wreszcie chorągiew pomorską i przechodzę do rozbitego „o miedzę” obozu chorągwi gdańskiej. Wita mnie tu gościnnie komendant chorągwi, harcmistrz Liczmański, witają radośnie kochani, dzielni chłopcy gdańscy. Obóz porządny, ładny, wygodny, z każdego, nawet drobnego szczegółu, przemawia do nas polskość, przywiązanie do kraju.

Do Spaly harcerze gdańscy przyjechali nie wprost, lecz byli poprzednio na przedobozie w pow. kościerskim, skąd przez Gdańsk którąś udali się na zlot, biorąc po drodze z Wisłoujścia ziemię na Kopiec na Sowiniec. Ziemia została umieszczona w pięknej, metalowej szkatułce, wykonanej rękami harcerzy gdańskich. Szkatułka stoi na podeście, pokrytym polską banderą.

Zwiedzam obozy poszczególnych drużyn i na każdym kroku spotykam coś ciekawego, efektownego, pomysłowego, a w każdym razie coś, co świadczy o całym ogromie iście benedyktyńskiej pracy, jaką w to włożono. Oto naprzykład cała galerja obrazów i morskich godeł drużyn i zastępów, malowanych... piaskiem, muszlami i próchnem zwałonych w czasie burzy drzew. Albo ładne, charakterystyczne „merki” kaszubskie na chorągiewkach, czy swoiste, indyjsko... kaszubskie „totemy”.

Opuszczam obóz, z prawdziwym żalem, że to już. Ale osładzamy sobie wzajemnie rozstanie z dzielnymi gospodarzami obietnicy:

— Do widzenia — na Pomorzu! Czuwaj!

J. Dehn.

Genjalni warjaci

Naukowe prace nieuleczalnego warjata — Inżynier, który wynalazkami zarabia na pobyt w luksusowym domu obłąkanych

Nowe wydanie brytyjskiego Po-wszechnego Słownika stało się w Anglii sensacją, nie tylko dla ludzi korzystających z tego najznakomitszego w swoim rodzaju dzieła, ale nawet dla tych, którzy ze słownika tego może nigdy nie będą korzystali.

Sensację tę wywołał jeden z uczonych, pracując wraz z innymi nad ułożeniem słownika. Uczony, o którym mowa opracował około 600 działów słownika. Jest nim doktor filozofii, 70-letni Bernard Chancer, który od lat 30-tu przebywa... w zakładzie dla umysłowo chorych.

Jeden z najpracowitszych twórców słownika brytyjskiego jest warjatem, warjatem nieuleczalnym i niebezpiecznym dla otoczenia, nie zmniejsza to jednak zupełnie ogromnej wartości jego pracy naukowej.

Trzydzieści lat temu był Bernard Chancer jednym z najznakomitszych profesorów na uniwersytecie londyńskim. Jego wykłady o historii i kulturze antycznej cieszyły się ogromnym powodzeniem. Któregoś dnia jednak dostał profesor podczas wykładu ataku szału i zaczął strzelać z rewolweru do słuchaczy, raniąc kilku z nich.

Nieszczęśliwego uczonego poddano wtedy badaniom psychiatrycznym i umieszczono w zakładzie dla umysłowo chorych w Broadmoor, gdzie przebywa do dnia dzisiejszego.

Przez pierwsze parę lat swej choroby umysłowej był nieszczęśliwy uczony zupełnie nieprzytomny i nic nie wskazywało na to, że kiedyś odzyska świadomość. Pewnego dnia przyszło częściowe oprzytomnienie. Prof. Chancer zażądał książek i pomocy naukowych i zaczął pracować.

Mineło znów kilka lat; prof. Chancer wysłał do wydawców słownika brytyjskiego rezultaty swoich prac. Okazało się, że stoją one na najwyższym stopniu naukowych wymagań. Odtąd zasiał swoje prace i redakcję słownika. Myliłby się jednak ten, kto by przypuszczał, że nieszczęśliwy profesor jest osobnikiem normalnym i zdrowym. Prof. Chancer jest w dalszym ciągu człowiekiem umysłowo chorym, korzysta z każdej chwili, żeby napaść na dozorcę, dwa razy usiłował podpalić zakład, chwytając w lot każdą okazję, by coś zniszczyć, popsuć.

To, że ów uczony pracuje w dalszym ciągu naukowo, tłumaczy medycyna moją nością zachowania przez osobnika chorego jednorodności funkcji umysłowych. Często bardzo są wpadki, kiedy chorzy, nieróżniący się zupełnie od innych warjatów, zdolni są do genialnych

niekiedy wyczynów w pewnym jednym tylko kierunku.

Wypadek prof. Chancera nie jest zresztą wypadkiem specjalnie rzadkim, „Genjalni warjaci” — to zjawisko dość częste.

Nad jeziorem Ontario w Ameryce jest zakład dla umysłowo chorych milionerów. Pobyt w tym ogromnie luksusowym zakładzie kosztuje 200 tysięcy dolarów rocznie. Na terenie zakładu znajdują się wspaniałe, z przepychem urządzone salony przyjęć, place do gry w gol-

fa, baseny do pływania, sale bawialne i teatralne.

Jednym z pensjonariuszy tego zakładu jest inżynier John Brian, człowiek, który dorobił się dużego majątku na swoich wynalazkach. Kosztowny pobyt we wspaniałym zakładzie zrujnował jednak prędko inżyniera Briana. Stał się przed nim dwie możliwości: wyprowadzić się do tańszego zakładu, albo... zdobyć pieniędzy. Umysłowo chory inżynier wybrał to drugie. Zaczął studjować sprawy gospodarcze i giełdowe, poczem nawiązał stosunki giełdowe z pewnym

Pomniki wodzów amerykańskich wykute w skałach

W dążeniu do nadania wyrazu swym uczuciom patriotycznym Amerykanie sięgają po pomysły gigantyczne. Charakterystyczne dla Ameryki utożsamienie ogromu z pojęciem piękna odbiło się również w rzuconym przed kilku laty pomysłu uczczenia pamięci czterech wielkich wodzów i bohaterów narodowych: Waszyngtona, Jeffersona, Lincolna i Roosevelta.

Portrety ich wykute będą w skałach góry Rushmore, znajdującej się w samym sercu Czarnych Gór („Black Hills”) w stanie Dakota, o kilkanaście mil od Rapid City. Góra Rushmore, wysoka na 6,000 stóp dominuje swym potężnym grzbietem granitowym nad najbardziej dziką, lecz i najpiękniejszą okolicą Stanów Zjednoczonych. Pomysł wykucia gigantycznych pomników wprost w skałę jest dziełem rzeźbiarza Gitzena Borgbluma, który już od roku 1927 pracuje

nad jego realizacją.

Każda z podobizn czterech wodzów mierzyć będzie przeszło 60 metrów długości. W głębi doliny umieszczone zostały kompresory powietrzne i generatory, potrzebne do wykonania prac technicznych, którymi zarządza inżynier, współpracujący z rzeźbiarzem. Do miejsca, gdzie znajdują się właściwe warsztaty wchodzi się przez wykute schody, a potem robotnicy dostają się na szczyt niedostępnej góry kolejką napowietrzną.

Dotychczas ukończono już podobiznę Jerzego Waszyngtona. O rozmiarach jej świadczy to, iż od podbródka do szczytu czaszki ma ona wysokość domu pięciopiętrowego. Koszty tego kolosalnego pomnika-góry pokryte być mają z subskrypcji powszechnej, oraz z subsydjów rządowych. Według obliczeń wyniosą one około miliona dolarów.

Bolesna lecz podobno skuteczna kuracja

Pewnemu reumatykowi w Frankfurcie nad Menem zalecił ktoś kurację kwasem mrówczanym. Chory udał się przeto do lasu podmiejskiego, rozebrał się i wsadził poprostu chore nogi w mrowisko. Widocznie jednak zamierzał przeprowadzić swą kurację zbyt radykalnie, gdyż podrażnione mrówki rzuciły się nie tylko na nogi chorego, ale i na całe ciało. A gdy zamierzał uciec, pogoniły za nim uskrzydłone mrówki.

Przechodnie, spostrzegłszy przyczynę niesamowitych wyskoków półnagiego kuracjusza, nadbiegli mu z pomocą, musieli jednak sami uciekać przed zaciętością owadów. Ostatecznie kuracjusz uwolnił się od pościgu, zanurzony w przydrożnej sadzawce.

Sam fakt jednak, że w ucieczce odzyskał władzę w nogach, przekonał go o skuteczności kuracji kwasem mrówczanym.

Maszyna do sadzenia drzewek

W Z. S. R. R. dla przeprowadzenia akcji sadzenia drzewek, która objęła milion drzewek w Moskwie, skonstruowano specjalną maszynę do wiercenia w ziemi dołów na sadzonki.

Maszyna ta, zmontowana na wielkim samochodzie ciężarowym, poruszana jest osobnym silnym motorem. Narzędzie wierzące ma kształt śruby Archimedes, wyglą-

dem swym przypomina walek w maszynce do mięsa, lecz metrowej średnicy i zakończone jest twardym ostrzem, które ryje ziemię. Wiertarka taka nawet w twardym gruncie świdruje otwór z łatwością i w bardzo krótkim czasie, co ułatwia przeprowadzenie na gigantyczną skalę zakrojonego programu sadzenia drzewek.

bankiem i za jego pośrednictwem zaczął grać na giełdzie. Po pewnym czasie był już znów bardzo majątnym człowiekiem i w dalszym ciągu nieuleczalnie chorym warjatem.

Innym genialnym wprost warjatem jest Paweł Lorewell, znakomity kompozytor i twórca najpopularniejszych w Ameryce melodj jazzowych. Paweł Lorewell znajduje się w Chicago w szpitalu dla obłąkanych już od roku 1927. Kiedyś był urzędnikiem bankowym, nieodznaczającym się przeciętną nawet muzykalnością. Podczas wojny otrzymał ranę w głowę. Mózg został uszkodzony i Paweł Borewell zwarłował. Podczas pobytu w szpitalu odczuł nagle któregoś dnia... zamiłowanie do muzyki, podszedł do pianina i skomponował nastrojowe tango. Usłyszał je lekarz zakładowy i kazał wstawić do pokoju chorego wspaniały koncertowy fortepian; odtąd grywa Lorewell po kilka godzin dziennie, komponując przepiękne melodje.

Wszyscy ci nieszczęśliwi chorzy są stosunkowo biorąc, ludźmi względnie zdrowymi — zdrowymi wtedy, w tych chwilach, kiedy tworzą swoje genialne, ale przecież zupełnie normalne rzeczy. — działa wtedy normalnie ten wycinek ich psychiki, który stwarza ich dzieła.

Toreador w spódnicy

Oto młoda Hiszpanka Juanita de la Cruz bohaterka pierwszej „corridy” w Madrycie, w której wystąpiła kobieta w roli toreadora. Jak donosi prasa madrycka bohaterka dnia z „kobicym wdziękiem” uśmierciła dwa byki!

WALTER HERRMANN

33)

(Przedruk wzbroniony)

Los szniega

CZĘŚĆ II.

Inferno (Piekielno)

(Tłumaczył z niemieckiego Teha).

Saint - Laurent - du - Maroni leży nad dużą rzeką graniczną, Maroni, oddzielającą Gujanę Holenderską od Gujany Francuskiej. Samo miasto położone jest o mniej więcej pięćdziesiąt kilometrów w górę rzeki od jej ujścia. Rzeka stanowi zresztą najdogodniejsze połączenie miasta z wybrzeżem Oceanu, a poza tem Saint - Laurent jest otoczone ze wszystkich stron gęstą puszczą podzwrotnikową. Naprzeciw Saint-Laurent, po holenderskiej stronie Maroni, tuż zaraz za wyspami Aruba, leży holenderskie miasto Albina.

W przeciwstawieniu do Cayenny Saint - Laurent jest czystym miasteczkiem. Ulice jego są utrzymane starannie, zamiatane i czyszczone. Pracują nad tem stale i systematycznie drużyny robotnicze, złożone ze skazańców. Prawie wszystkie domy są nowe. Znajduje się tam również ratusz, całkiem ładny budynek oraz Pałac Sprawiedliwości. Ten ostatni nie był jeszcze wykończony i gwoli ścisłości muszę stwierdzić, że znajdował się wówczas jeszcze akurat w takim

samym stanie, jak podczas pierwszej mojej ucieczki w roku 1915. Zdążył on nawet już pochylić się ku upadkowi.

W Saint - Laurent znajduje się siedziba zarządu kolonii karnej.

Dyrektor tego zarządu rządzi tu jak udzielny król. Nadkomendanci, których jest czterech, są jego ministrami.

Z jednej strony Saint - Laurent ciągnie się droga o długości 17 kilometrów, która prowadzi do Saint - Jean, miasta wysiedlonych z Francji złodziei i sutenerów. Z drugiej strony taka sama droga długości 20 kilometrów prowadzi przez puszcze do różnych okolicznych obozów i do Charvin.

Są tam także góry. Łańcuch górski Tumac - Humac obfituje w złoża złota, w bogate złoża prawdziwego, najczystsze złota. Nie brak ludzi, którzy odbywają uciążliwe wyprawy w górę wartkich rzek i strumyków, trwające nieraz całymi miesiącami i rzeczywiście przywożą ze sobą grudki rodzimego złota. Nawet dużo takich grudek. Tylko, że żywność na następną wyprawę muszą zakupywać w Saint - Laurent dosłownie na wagę złota. Robią interesy na tem tylko ci, którzy odkupują złoto od poszukiwaczy. Na wszystkich biurach miejscowych wiszą napisy: „Tu się kupuje złoto”. Jest to bardzo charakterystyczne dla tego „miasta nędzy”.

Gujana ma również złoża srebra, a nadewszystko sawanny, wielkie urodzajne sawanny. Mogłyby one wyżywić setki tysięcy sztuk bydła. Ale nikt tam nie myśli o jego hodowli.

Człowiek czuje się w Saint - Laurent nieswojo. Ci ludzie o trwożnych i przynębnionych twarzach,

przybrani w białe bfuzy, z wielkimi czarnymi numerami na piersiach, czynią niesamowite poprostu wrażenie. Człowiekowi zdaje się, że jest nie na tym, tylko na jakimś innym zupełnie świecie.

Saint - Laurent liczy około czterech tysięcy mieszkańców. W tej liczbie trzy piąte stanowią zesłańcy, około tysiąca osiedleńcy a resztę „wolni” obywatele.

Charakter miastu nadają zwolnieni więźniowie. Prawie wszyscy są godni prawdziwego pożałowania. Błąkają się bez dachu nad głową. Właściwa kara dla zesłańców do kolonii karnej zaczyna się dopiero z chwilą ich „zwolnienia” z ciężkich robót, jeśli muszą jeszcze odcierpieć nawiązkę kary w postaci przebycia w kolonii przez tyle czasu, na ile opiewał ich wyrok, skazujący na ciężkie roboty. Jest to t. zw. podwojenie kary. Po odbyciu właściwego wyroku skazaniec musi przebyć w Gujanie taki sam okres czasu, jako „zwolniony” lub też przymusowy osiedleńca. Jeśli zasadnicza jego kara opiewa na siedem lat ciężkich robót, wówczas po jej odcierpieniu musi pozostać w kolonii już do końca życia. Ale, dzięki Bogu, niedługo korzysta on już zazwyczaj z tej „wolności”.

„Zwolnieni” są to obszarpańcy, którymi nikt się nie interesuje ani o których nikt się nie troszczy.

Wypuszczeni z obozów w łachmanach, które już po kilka lat nosili na swoich grzbietach, bez grosza w kieszeni, wycieńczeni przez febrę, zżarci przez robactwo, złamani fizycznie i duchowo, ci nowocześni parjasi z Saint - Laurent - du - Maroni żyją tak z dnia na dzień w poniewierce, kradnąc na każdym kroku, a nawet posuwając się do morderstwa.

(Ciąg dalszy nastąpi).

WYBORCY, uprawnieni do głosowania do Senatu, nie zwlekajcie z zarejestrowaniem się!

Zawody o puchar Gordon-Bennetta

Tegoroczne Zawody Balonowe o puchar Gordon-Bennetta odbędą się w Warszawie dnia 16. września. Lista zgłoszeń na powyższe zawody przedstawia się do tej chwili następująco:

1) Polska: „Kościuszkę“ (kpt. Franciszek Hynek, por. Władysław Pomaski), „Polonia II“ (kpt. Zbigniew Burzyński, por. Jerzy Kowalski), „Warszawa II“ (kpt. Antoni Janusz, por. Ignacy Wawszczak);

2) Szwajcaria: „Zurich III“ (płk. W. Gerber, dr. E. Tilgenkamp);

3) Belgja: „Belgica“ (Ernest Demuyter), Bruxelles“ (Philippe Quersin, Marcial Van Schelle);

4) Niemcy: trzy balony z pilotami: Karl Goetz jr., Eugen Stuber, Otto Bertram, albo Wilhelm Prehm;

5) Francja dwa balony z pil. Charles Dollfus, Albert Boitard.

Belgijski Aeroklub zaznacza możliwość zgłoszenia trzeciego balonu, który pilotowałby p. L. Coeckelberg, który brał udział w zeszłorocznych zawodach jako pomocnik pilota Demuytera.

Aeroklub Holenderski zgłosił również swój udział w tegorocznych zawodach, ale pod warunkiem, że Polska wypożyczy mu balonu. Wobec tego, że Departament Aeronautyki wyraził swą zgodę na wypożyczenie balonu pod pewnymi warunkami, należy sądzić, że udział Holendrów jest już przesadzony.

Niezależnie od powyższych zgłoszeń, do czasu upływu drugiego terminu nadesła niewątpliwie zgłoszenia: Stany Zjednoczone, Czechosłowacja i inne państwa.

Drugi termin zgłoszeń upływa dnia piętnastego sierpnia b. r. o godz. 18-ej.

Wielki pożar w śródmieściu Pragi czeskiej

Pastwą płomieni padły składnice futer i drzewa oraz... zwierzyńiec

W wielkim magazynie futer „Arnstein i Pick“ w Pradze wybuchł pożar, który rozszerzył się wskutek silnego wiatru z wielką szybkością, obejmując pobliskie składy drzewa i materiałów łatwopalnych. Trzy składy spłonęły doszczętnie.

Pożar objął nadto zwierzyńiec „Towarzystwa przyjaciół zwierząt“, w którym zginęło kilka zwierząt i 63 ptaki. Szkodę oblicza się na 10 milionów koron.

Ograniczenia taryfowe w komunikacji między Polską a Wolnem M. Gdańskiem

W związku z zarządzeniami ograniczeniami taryfowymi między Polską a W. M. Gdańskiem Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych wyjaśnia co następuje.

Podróżni jadący ze stacji położonych na obszarze W. M. Gdańska poza stacje Tczew, Kartuzy, Kokoszkę, Skarszewy i Gdynię mogą nabyć bilety tylko do wymienionych 5 stacji, na których należy nabyć nowe bilety w celu kontynuowania dalszej podróży.

W razie braku czasu na kupienie biletu na wymienionych stacjach, podróżny, który bez wezwania konduktora uprzedzi go, że nie mógł kupić biletu winien uiścić cenę biletu oraz dopłatę w wysokości 1 zł., nie więcej jednak, jak podwójną cenę danego biletu.

O ile w takich wypadkach konduktor nie wystawi natychmiast biletu, wówczas podróżny winien zażądać od konduktora poświadczenie o zgłoszeniu braku biletu. W pociągach jednak mo-

gą być wydawane bilety za opłatą normalną oraz bilety dla dzieci. Bilety ulgowe mogą być wydawane jedynie na podstawie taryfy wojskowej z pobraniem 1 zł w formie dopłaty.

Osoby jadące bez biletów ze stacji położonych w Polsce na obszar W. M. Gdańska nie mogą opłacać należności za bilety w guldenach, a tylko w złotych polskich.

W komunikacji między Polską, a obszarem W. M. Gdańska nie podlegają ograniczeniom bilety okresowe, odcinkowe, okręgowe, tygodniowe robotnicze i miesięczne szkolne. Natomiast nie mogą być wydawane ze stacji położonych na obszarze W. M. Gdańska nowe bilety 1000 — 2500 klm. bilety abonamentowe i powrotne świąteczne.

Zadnych ograniczeń nie doznaje komunikacja osobowa, bagażowa i ekspresowa bezpośrednia, odbywająca się na podstawie taryf międzynarodowych.

Przesyłki towarowe, które przybyły do stacji z obszaru W. M. Gdańska z należnościami kolejowymi przekazanymi bez opłacenia przewoźnego z góry, mogą być wydawane za opłaceniem należności w guldenach, ale tylko za każdorazowym zezwoleniem Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Toruniu.

Tani towar jest najdroższy

Często słyzy się przysłowie, które na pozór może wydać się sprzeczne z rzeczywistością: „Jestem za biedny, aby kupować tanio“. A jednak w 99 wypadkach na 100 okaże się ono słuszne, gdyż tanie, mało wartościowe towary przynoszą przeważnie więcej szkody, aniżeli wynosi oszczędność na różnicy cen. Szczególnie przy kupnie mydła da się zastosować to przysłowie. Ostatnio ukazał się na rynku cały szereg nowych gatunków mydeł do prania, przeważnie mało wartościowych, które są wprawdzie tańsze od znanych powszechnie mydeł, nie mają jednak ich wydajności, a prztem niszczą bieliznę i ręce. Ile szkód może wyrządzić takie mydło!

Mądra, przezorna gospodyni zawiera swą bieliznę jedynie wypróbowanemu, znanemu od lat mydłu Jeleń Schicht. We własnym interesie zwracajcie uwagę na nazwę Schicht i markę „skaczącego jelenia“.

Polska buduje w Anglii dwa nowe kontrtorpedowce

Ambasador R. P. w Londynie Raczyński przy zakładaniu pierwszego nitu w stoczni firmy J. Samuel White & Co, w Caves na wyspie Wight, gdzie budowane są dwa polskie kontrtorpedowce.

Dzisiaj ostatni dzień

w którym listowi przyjmują

przedpłatę na mies. sierpień włącznie i wrzesień

Początki Harcerstwa i Polskie Drużyny Strzeleckie na ziemiach zachodnich

Komenda Okręgu VI poznańskiego 1912-13 i 1913-14

PIERWSZE TAJNE DRUŻYNY SKAUTOWE W POZNAŃSKIM.

Jakkolwiek we wrześniu 1912 r. przyjeżdżali do Poznania z ramienia sokolej komendy skautowej we Lwowie Strumillo i Grodyński do Sokoła poznańskiego, to jednakże nie Sokół w zaborze pruskim dał podstawę organizacyjną do zapoczątkowania skautingu, a tajna organizacja młodzieży T. T. Z. i będąca pod jej wpływami i w kontakcie organizacja samokształceniowa „Iskra“, która rozpoczyna pracę skautową niezależnie od Sokoła poznańskiego w dniu 17 października 1912 r.⁴⁾

Pierwszy zastęp skautowy żeński zorganizowało również T. T. Z. za pośrednictwem dra Henryka Zborowskiego, jego siostry Kazimiery Zborowskiej i pań: Janiny Łakińskiej, Anny Machlewskiej, Zofji Długoleckiej, Konstancji Kolskiej, Walentyny Krysiewiczówny, Marji Kosobudzkiej, Anny Wryniewiczówny i Jadwigi Grzędzianki. Sokół poznański do-

⁴⁾ Szczegóły organizowania skautingu w zaborze pruskim będą umieszczone w specjalnej monografii o tajnym skautingu.

piero w końcu 1912 r. rozpoczął pracę organizacyjną skautową⁵⁾.

T. T. Z., posiadając komórki organizacyjne w całym zaborze pruskim, wprowadziło pracę skautową wszędzie, nawiązując kontakt z Komendą Naczelną Polskich Drużyn Strzeleckich, która wysłała do Poznania pod koniec 1912 roku Karola Popiela i Zygmunta Karwackiego (ps. Bończa) celem zorganizowania Polskich Drużyn Strzeleckich. Wysłanicy Organizacji Młodzieży Niepodległościowej Zarzewiańskiej sformułowali zadania ruchu niepodległościowego i konieczność utworzenia armii polskiej w celu wywalczenia niezawisłego państwa z bronią w ręku.

W Ionie T. T. Z. nie wszyscy członkowie zarządu godzili się na pracę wojskową. Jednakże opór ten był przełamany i zarząd T. T. Z. wyraził zgodę na podjęcie tej pracy. Na początku 1913 roku Jerzy Stam (ps. Jerzy Pieńkowski) otrzymał nominację komendanta okręgu P. D. S. zaboru pruskiego z poleceniem zor-

⁵⁾ Relacje Jadwigi Grzędzianki, dra Henryka Zborowskiego i Henryka Śniegockiego. Arch. PDS. Teka relacyj W. B. H.

ganizowania P. D. S. w szerszym zakresie. Owcześnie prezes T. T. Z. Adam Rose przyszedł z pomocą Stawowi, w spełnieniu trudnego zadania, szczególnie wobec braku instruktorów.

W roku 1912 na społeczeństwo polskie na ziemiach zachodnich padają coraz cięższe ciosy polityki germanizacyjnej. W roku tym Niemcy wydali antypolskie ustawy, zabraniające przemawiania na zebraniach po polsku, oraz 10 października 1912 r. po raz pierwszy zastosowano w całej pełni ustawę wyłączeniową, uchwaloną w 1908 roku. Zaczęto też forsować niemiecką organizację młodzieży „Jungdeutschlandbund“, do której przyciągano młodszą młodzież polską przy pomocy nęcących gier i zabaw, zwłaszcza ćwiczeń w terenie.

Ażeby przeciwdziałać tym zakusom na młodzież polską członkowie „Iskry“, Cezary Jindra (inicjator zastępowy), Wincenty Wierzejewski (zastępca), Henryk Śniegocki, Edmund Węclawski oraz z „Ogniwa“ Witold Gruszczyński, Leonard Skowronski, T. Wolski i inni po zaznajomieniu z pierwszym rocznikiem pisma „Skaut“ we Lwowie utworzyli w dniu 17 października 1912 r. pierwszy zastęp „Poznań“. Cezary Jindra musiał wkrótce wyjechać na polecenie policji, gdyż pochodził z zaboru austriackiego, a komendę po nim objął Wincenty Wierzejewski. Gdy liczba skautów w zastępie wzrosła do 15, podzielono go na dwa

zastępy: pierwszy objął Leonard Skowronski, a drugi — Henryk Śniegocki; na wniosek Wierzejewskiego utworzono pierwszą poznańską drużynę skautową pod nazwą „Piast“, której drużynowym został Wierzejewski.

Na wiosnę 1913 r. utworzyły się wśród młodzieży rzemieślniczej i handlowej, kierowanej przez duchowieństwo katolickie, oddziały skautowe, z których na początku 1914 r. powstała drużyna skautowa im. Stefana Czarnieckiego na Jezycach pod kierownictwem Mieczysława Depczyńskiego, drużyna skautowa im. Henryka Dąbrowskiego i drużyna im. Tadeusza Kościuszki. Dopiero 1 maja 1913 r. powstała przy Sokole drużyna skautowa im. ks. Józefa Poniatowskiego, do której przyjmowano tylko młodzież szkolną. Pod koniec 1913 r. z kółka partyzanckiego „Czarna Ręka“, szkodzącego na każdym kroku Niemcom, utworzyła się drużyna „Żuława“, przeorganizowana w drużynę skautową im. Władysława Jagielly. Podczas zlotu sokolego w lecie 1913 r. puszczono czterech skautów umundurowanych, którzy sprzedawali jednodniówkę „Iskra“ i pocztówki na dochód drużyn skautowych; w ten sposób komenda skautowa ujawniła organizację skautową w Poznaniu, a w rocznicę powstania skautingu w Poznaniu odbył się na łąkach tumskich przegląd 101 skautów poznańskich.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Turystyka i krajoznawstwo

Nasz tygodniowy dodatek turystyczny

Puszcza Białowieska

Jeden z najpiękniejszych naszych rezerwatów

Puszcza Białowieska, jako obiekt przyrodniczy, jest unikatem w Europie. Jest to jedyny w środkowej i zachodniej Europie kompleks lasu na niżu, który zachował się w formie naturalnej, pierwotnej.

Aby utrzymać fragment tego pierwotnego administracja Lasów Państwowych wydzieliła obszar 46 kilometrów kwadratowych (z całego obszaru puszczy 1.200 kilometrów kw.), wyłączając go jako Park Narodowy od wszelkiej gospodarki. Ma on służyć nie tylko jako żywe muzeum pierwotnej przyrody puszczy, lecz w równym rzędzie jako warsztat pracy badawczej dla leśnika i przyrodnika.

Park z natury swego położenia nie zdołał objąć wszystkich ciekawych i godnych widzenia osobliwości puszczy. Wydzielony został szereg mniejszych rezerwatów które go uzupełniają: dla ochrony krajobrazu puszczańskiego obrzeża dróg, wiodących do białowieży z Hajnówki i Prużan o łącznym obszarze 19 kilometrów kw., pierwotny las sosnowy we wszystkich normach pod Białym Laskiem na powierzchni 3 kilometrów kw., zwierzyńiec żubrów w rezerwacie o 3 kilometrach kw. obszaru, zabytkową wyspę jodły na Nikorze o obszarze 1 km. kw. i wreszcie stanowisko rzadkiej rośliny północnej — zimozioła na powierzchni 2 i pół ha.

Pozatem na obszarze puszczy chroni się długi szereg drobniejszych pomników przyrody w postaci okazałych czy rzadko spotykanych drzew czy krzewów, wiele pamiątek zamierzchłych, bliższych i ostatnich dziejów, którym są drzewa, krzyże, mogiły, kurhany, ruiny, legendami osnute uroczyska, drogi, głazy Puszczy Białowieskiej, mające na celu skrzeseńie jej dawnych tradycji łowieckich.

Obecnie stan zwierzyńca przedstawia się następująco:

Na terenie całej dyrekcji jest 141 osi, 560 jeleni, 5.600 sarn, 1.360 dzików, 10.000 zajęcy, 28 bobrów, 110 rysiów, 200 wilków, 1.150 lisów, 410 borsuków, 1.900 głuszców i 7.000 cietrzewi.

Na terenie Puszczy Białowieskiej jest 540 jeleni, 3.150 sarn, 740 dzików, 2.500 zajęcy, 50 rysiów, 40 wilków, 420 lisów, 170 borsuków i 1.000 głuszców i 750 cietrzewi.

Na terenie Nadleśnictwa Zwierzyniec w Puszczy Białowieskiej urządzony jest zwierzyńiec dla żubrów o powierzchni 50 ha. Hodowlę zapoczątkowano w jesieni 1929 roku.

Stan żubrów przedstawia się następująco: zakupiono 7 sztuk, przychówek 13 sztuk razem 20 sztuk, ubył 6 sztuk stan obecny 14 sztuk.

Do stałej opieki nad żubrami przeznaczono trzech dozorców, którzy na zmianę przebywają w zwierzyńcu. Nadzór nad zwierzyńcem i utrzymanie żubrów powierzono łowczemu. Opiekę lekarską spełnia lekarz weterynaryjny, prowadzący pracownię bakteriologiczno-łowiecką w Białowieży. Jako karmę otrzymują żubry siano, owies i buraki.

„Polska perłą turystyki“

Wybitny dziennikarz szwedzki, kapitan Goesta Melin, korespondent wielkich dzienników „Aftonbladet“ i „Stockholms Tidningen“ przemierzył Polskę wszszę i wzdłuż w ciągu kilkomiesięcznego pobytu. Współpracownik nasz w rozmowie z kpt. Goestą Melin otrzymał odeń szereg równie interesujących jak entuzjastycznych informacji.

— Co się panu podobało najwięcej w Polsce z punktu widzenia turystycznego?

— Niewiele tylko krajów w Europie może się poszczycić tak wspaniałymi perspektywami i możliwościami w dziedzinie turystyki, jak Polska. Nigdzie

nie ma nic równego puszczy Białowieskiej i Pińszczyźnie. Białowieża jest nie tylko rajem dla myśliwych i miłośników przyrody, ale wywiera potężne, niezapomniane wrażenie na każdym, kto się tu choć na parę godzin zabłąkał. Na tych obszarach puszczańskich wzbrywa się człowiek zupełnie poczucia czasu. Wydaje się jakgdybyśmy znaleźli się od razu na tle i w ramach krajobrazu sprzed kilkuset lat. Niezapomniane również wrażenie zostawia po sobie podróż po obszarach Pińszczyzny. Zwiedziłem „zielone morze“ poleskie i muszę przyznać, że gdybym na własne oczy nie widział tego wszystkiego, nie uwierzyłbym opowiadaniom najwiarogodniejszych informatorów. Nie wiem, czy mi uwierzą w Szwecji, gdy będę opowiadał po powrocie o niesłychanym bogactwie fauny na Polesiu, sam naliczyłem np. na przestrzeni kilku kilometrów blisko 100 bocianów, nie mówiąc już o setkach i tysiącach wszelkiego innego ptactwa. Zachwycony jestem freskami i malowidłami w pięknym kościele w Horodyszczy. Ale i ci, którzy przywiązują większą wagę do wrażeń natury bardziej materialnej, będą mieli coś dla siebie. Gastronomom mogę polecić śmiało ucztę u Gregorowicza w Pińsku, dostać tam można smakołyków regionalnych dla których skosztowania warto odbyć podróż z Londynu czy Paryża.

— Jakie wrażenia odniósł pan ze zwiedzania naszych uzdrowisk?

W dalszym ciągu rozmowa toczy się o naszych uzdrowiskach. Gość szwedzki wymienia między innymi Inowrocław i Druskiéniki.

— Znam cały teren przykarpacki, mówi, od Zakopanego do Zaleszczyk. Gdyby Huculszczyzna była bardziej znana i rozreklamowana w Europie, podążałoby tam tysiące turystów żądnych oglądania osobliwości etnograficznych.

— Co pan sądzi o możliwościach turystycznych Polski?

— Jestem zachwycony tem, co widziałem. Polska może być perłą turystyki międzynarodowej. Muszą być jednak wyzyskane wszystkie możliwości inwestycyjne, aby przystosować hotele, pensjonaty, drogi, komunikację etc. do potrzeb i wymagań turystyki międzynarodowej. W czasie kryzysu turystyka może być źródłem dużych dochodów. Osobiście muszę jeszcze podkreślić wyjątkową uprzejmość i gościnność, z jaką się spotykałem w Polsce. Wywożę z Polski moc miłych nad wyraz wspomnień.

Zdrowie w podróży — wygodny sen

Gdy podróżujemy nocą — zamiast udreki w przepelnionych wagonach — możemy spać wygodnie w wagonie sypialnym. Miejsca sypialne sprzedają wszystkie placówki Orbisu.

Dobry sen w podróży — daje zdrowie i powodzenie w interesach.

Cichy wieczór w zatoce

Drzeworyt H. Tucholskiego.

„Święta Góra“

będzie jedyną okazją taniego pobytu w Zakopanem

Z okazji wielkiej narodowej uroczystości jaką będzie bezwz wątpienia tegoroczny obchód „Święta Góra“ w Zakopanem, władze kolejowe w porozumieniu z władzami miejscowymi postanowiły w okresie od 2 do 14 sierpnia br. obniżyć do minimum opłaty za przejazd i utrzymanie w Zakopanem.

Dzięki temu już dzisiaj można przewidzieć dla ogólnej orientacji, że przejazd pociągami osobowymi wraz z kartami uczestnictwa do Zakopanego z Warszawy kosztować będzie od osoby w klasie III zł 17,75, z Wilna klasą III zł 22,45, z Łodzi klasą III zł 17,15, z Poznania klasą III zł 18,25, z Katowic klasą III zł 8,85, ze Lwowa klasą III zł 18,25, z Krakowa klasą III zł 8,25, z Gdyni klasą III zł 24,05.

Pensjonaty III kategorii w Zakopanem po-

bierać będą w całkowitem utrzymaniem od osoby zł 5—7, pensjonaty II kategorii — zł 6,50 do 8,50, pensjonaty Ib kategorii zł 7,50 do 9,50 i pensjonaty Ia kategorii zł 9 do 12.

Hotele III kategorii w Zakopanem pobierać będą za pokój jednoosobowy zł 2,50 do 4, za pokój dwuosobowy zł 5 do 8. Hotele II kategorii — za pokój jednoosobowy zł 4 do 6, a za pokój dwuosobowy zł 7 do 10. Hotele I kategorii — za pokój jednoosobowy zł 6,50.

Ponadto w okresie trwania „Święta Góra“ i za pokój dwuosobowy zł 9 do 12. (2 do 14 sierpnia rb.) przygotowane będą w Zakopanem kwatery zbiorowe w pewnych pensjonatach w cenie zł 1 za nocleg. Utrzymanie od osoby uczestniczącej w wycieczce zbiorowej wynosić będzie zł 1,50 dziennie.

Ceny jak widać z podanych powyżej tabel są bardzo przystępnie obliczone. Dzięki temu każdy obywatel rozmiłowany w pięknie Tatr, lub pragnący je dopiero poznać będzie mógł wziąć udział w zbiorowym hołdzie narodu złożonym Tatrom, jakim będzie tegoroczny obchód „Święta Góra“ w Zakopanem.

Pociągi motorowe Polskich Kolei Państwowych

Część pociągów motorowych, przewidzianych w urzędowym rozkładzie jazdy na okres letni rb., dotąd nie jest uruchomiona, co stało się z powodów następujących:

Opracowywanie rozkładów jazdy odbywa się normalnie na pięć miesięcy przed wejściem ich w życie, ze względu na konieczność uzgadniania ich z rozkładami jazdy kolei zagranicznych.

W czasie opracowania letniego rozkładu na r. b. przewidywane było otrzymanie pewnej ilości szybkobieżnych wagonów toteż — celem uniknięcia późniejszych trudności, co do przepuszczania pociągów dodatkowych — umieszczono już zgóry w rozkładzie pewną

ilość szybkobieżnych pociągów motorowych.

Ze względu jednak na to, że ostateczne terminy dostaw wymienionych wagonów nie były jeszcze ściśle ustalone w czasie, gdy oddawano rozkład do druku, a uruchomienie niektórych pociągów motorowych, z wyjątkiem 4 par na linii Warszawa — Łódź, zależna była od dostawy wagonów, przeto w urzędowym rozkładzie jazdy, przy pociągach tych umieszczono uwagę: „Kursuje z dniem ogłoszenia“.

Ogłoszeń tych jednak nie można było dotychczas opublikować z powodu znacznego opóźnienia dostawy wagonów, a to z przyczyn następujących:

Po pewnym czasie pracy, posiadanych przez P. K. P. wagonów szybkobieżnych, wyposażonych w 2 silniki napędzające, zaszła potrzeba zastosowania pewnych zmian konstrukcyjnych, zarówno w samych silnikach, jak i w układzie ich chłodzenia wodnego, które wystarczająco obniżyło temperaturę wody, chłodzącej silnik.

Wykonanie tak poważnych zmian, mających na celu usprawnienie pracy silników, a tem samem regularności ruchu wagonów, wymagało dłuższego czasu i wywołało dość duże opóźnienie w dostawie wagonów. To też uruchomienie pociągów motorowych, figurujących z wzmiankowaną uwagą, w blizszym sezonie letnim już nie nastąpi.

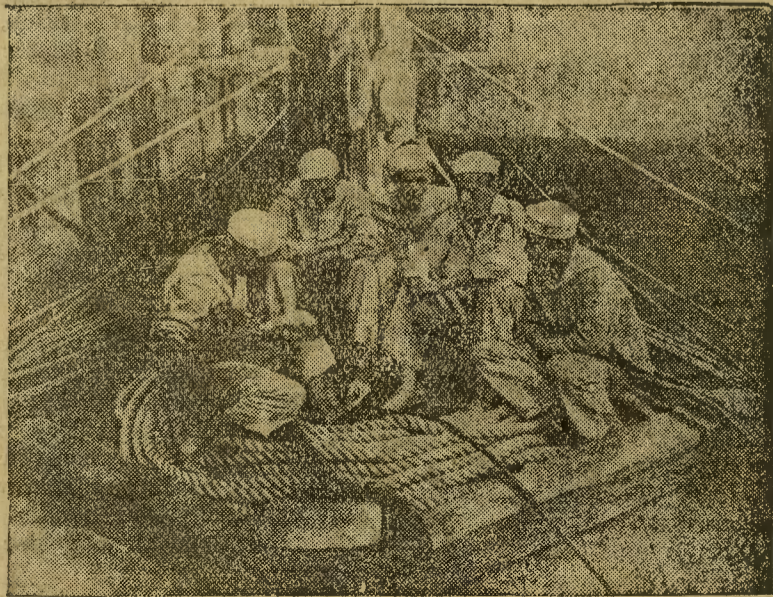
Obecnie rozpoczęła się dalsza dostawa wagonów, wobec czego z chwilą wejścia w życie jesienno-rozkładu jazdy w dniu 2 września, będzie już można uruchomić większą ilość par pociągów motorowych.

„Turystyka“ o wycieczkach letnich

Wyszedł z druku lipcowy (10-ty) numer „Turystyki“, informujący o wycieczkach letnich i urlopowych. Pismo omawia cykl wycieczek p. t. „Lato na Ziemiach Wschodnich“, wycieczki na m/s „Piłsudski“ z Triestu do Gdyni i z Gdyni do Nowego Jorku; informuje o kolejkach leśnych w Karpatach Wschodnich, dostępnych dla ruchu turystycznego, o week-endach itd.

Najważniejsze okazje wycieczek zagranicznych do Warny, Brukseli, Francji i Anglii na statku „Normandie“, kalendarzyk wycieczek morskich, opis zdrojowiska w Budapeszcie, kronika wiadomości turystycznych, zamyka bogatą treść informacyjną. Ilustracje, barwna okładka.

Polski jacht harcerski w dokach londyńskich

Jacht szkolny „Zawisza Czarny“ z polskimi harcerzami morskimi zawinął do Londynu i stanął w dokach św. Katarzyny. Na zdjęciu — grupa harcerskich na pokładzie statku podczas wypoczynku.

Na ziemiach Pomorza

Zjazd gospodarczy BBWR powiatu bydgoskiego w Koronowie

Przed kilku dniami odbył się w Koronowie zjazd gospodarczy z inicjatywy Rady powiatowej BBWR, pod przewodnictwem prezesa Komitetu burmistrza Kosidowskiego.

Do prezydium zjazdu weszli pp. prezes Rady powiatowej BBWR, Czaczka-Ruciński, burmistrz Kosidowski, dyr. Kłodnicki, mjr. Kapela, Maniewski i wójt Kentzer.

Zjazd zaszczylił swoją obecnością p. wicestarosta Czubiński, który jako gość honorowy zasiadał również w prezydium.

Po zagajeniu wygłoszonym przez reagenta Kosidowskiego zabrał głos dyr. Czaczka-Ruciński, który w dłuższej przemowie wyjaśnił w głównych zarysach zasady i zalety nowej Konstytucji, która pierwszy raz od czasu istnienia Polski, w postanowieniach swych ukraca dawne swawole i warcholstwa, przekreśla politykę partyjną która za koncesję i korzyści osobiste, obsadzała fotele ministerjalne, wywołując zgnębienie dla kraju przesilenia i ciągłe zmiany układów rządów. Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem przez swych działaczy społecznych już od r. 1926 niezłomnie i codziennie pracą przygotowywał społeczeństwo do tej zbawiennej dla Państwa zmiany konstytucji, stawiając sobie za dewizę, że **prawem naczelnym — dobro Państwa, a nie jak to przedtem dewizą macherów partyjnych było — prawem naczelnym — dobro „nasze”**.

Po tej przemowie nagrodzonej długotrwałym aplauzem, zabrał głos pan wicestarosta Czubiński, który imieniem Rządu wyraził zadziwienie, że tak licznie zebrani, mimo ciężkich czasów, kłopotów gospodarczych i okresu żniw, znaleźli czas, aby wziąć udział w tych tak ważnych dla Państwa i dla nich obradach. W dalszym przemówieniu podkreślił wielkie znaczenie dla Państwa ugruntowanej i wzmocnionej przez nową konstytucję władzy w ręku Prezydenta Państwa, co idzie po linii ducha rozwoju innych państw europejskich jak Niemiec, Italii itd. — Nawet opozycja, której konstytucja w pewnych postanowieniach się nie podobna — przyznaje, że była ona potrzebna, i, że ujęcie władzy w jedną silną rękę, może przynieść dla Polski tylko zbawienne skutki. Ordynacje wyborczą, próbując dawne partie polityczne zwalczać negatywnym ustosunkowaniem się do samych wyborów.

P. wicestarosta omówił szczegółowo treść ordynacji odwołując zarzuty wysuwane

Chojnice

— **Pogrzeb śp. prof. Tadeusza Stankiewicza.** W niedzielę, 21 bm. odbył się w Chojnicach pogrzeb profesora gimnazjum z Świecia, legionisty i obrońcy Lwowa śp. Tadeusza Stankiewicza.

Na czele konduktu żałobnego kroczyła orkiestra wojskowa i baonu strzelców i pluton honorowy tychże strzelców, potem szła delegacja gimnazjum państwowego ze Świecia nad Wisłą, gdzie śp. Zmarły przez ostatnie 2 lata pełnił pracę wychowawczą - naukową; dalej liczna delegacja gimnazjum chojnickiego, gdzie uczył poprzednio przez lat 5; potem reprezentacja korpusu oficerskiego baonu chojnickiego, straży granicznej, pluton umundurowanych rezerwistów, itd. itd.

Kondukt w asyście 5 duchownych prowadził prefekt gimnazjum chojnickiego, ks. dr. Leon Pryba, który też potem odprawił w kościele nieszpory żałobne.

Nazajutrz w poniedziałek, 22 bm., po wigiljach odprawił Mszę św. pogrzebową prefekt gimnazjum państwowego ze Świecia n/W., ks. dr. Dunajski; podczas nabożeństwa wykonał pieśni żałobne chór gimnazjum chojnickiego pod batutą profesora p. Sawickiego wraz z orkiestrą wojskową.

Wśród żałobnego bicia dzwonów wyruszył kondukt na daleki cmentarz; w drodze wykonywały pienia żałobne na zmianę chór gimnazjalny chojnicki i orkiestra wojskowa.

Przy deszczowej smutnej pogodzie, daleko od gwaru miasta, złożono na wieczny spoczynek zwłoki legionisty, obrońcy Lwowa, który urodzony na dalekich południowo-wschodnich kresach Rzeczypospolitej, spoczął na wieki na przeciwnym krańcu Polski, na północnym zachodzie, symbolizując w ten sposób zniejednienie ziemni polskich.

Niech odpoczywa w pokoju na naszej Ziemi Pomorskiej, na której do ostatniej chwili mimo groźnej choroby pełnił służbę na posterunku wychowawczo - naukowym.

przez opozycję i zaapelował do wszystkich obecnych aby zjawili się gremjalnie do wyborów, celem głosowania na wybranego przez siebie kandydata.

Zkolei rzeczowy referat pt. „Przewodnia idea nowej Konstytucji” wygłosił p. burm. Kosidowski.

Pozatem wygłoszono następujące referaty „O zasadach samorządu miejskiego” (ref. Szmaciński); „O zasadach samorządu wiejskiego i zagadnieniach drogowych” (ref. Kentzer); „O współpracy Izby rolniczej z organizacjami społecznymi” (ref. Rossa).

Po referatach rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos pp. dyr. Bair, rejent Kosidowski, Pyrciok, Montowski, Nowak, Rossa i inni.

Treścią dyskusji i wysuwanych postulatów, były kwestje rolnicze, cen zboża, sprawy

kartelowe, stopa procentowa banków od pożyczek, sprawy monopolu solnego i jego polityki handlowej, reforma ubezpieczalni społecznych i wiele innych.

Na wszystkie pytania i postulaty zawarte w treści przemówień dyskusyjnych odpowiedział kumulatywnie prezes Czaczka-Ruciński, wyjaśniając niektóre sprawy, inne zaś obiecując załatwić u władz wyższych. W sprawie polityki Rządu w odniesieniu do cen zboża i stanu rynku światowego wygłosił obszerny referat dyskusyjny p. prezes giełdy zbożowej w Bydgoszczy dyrektor Bair.

Treść referatów i przemówień dyskusyjnych, obejmujące najżywniejsze sprawy życia społecznego wskazują na to, jak potrzebne i celowe są zjazdy gospodarcze tego rodzaju.

ZŁA PRZEMIANA MATERJI JEST CZĘSTO PRZYCYNĄ WIELU CHOROÓB

(kamienie żółciowe, artretyzm, ischias, choroby skóry) kuracja ziołami CHOLEKINAZA H. Niemojewskiego polega na pobudzeniu wątroby do normalnej czynności i reguluje przemianę materji. Broszury bezpłatnie. 6112

Podniosły akt pobrania ziemi z miejsca stracenia Mikołaja z Ryńska

W dniu wczorajszym odbyła się w Grudziądzu z inicjatywy Związku Strzeleckiego podniosła uroczystość pobrania ziemi na kopiec Marszałka Piłsudskiego z miejsca, na którym przed kilkuset laty ścisty został bohater Pomorza twórca Związku Jaszczurczego i bojownik o Polskość Pomorza Mikołaj z Ryńska.

Już na długo przed godziną 20 zapełnił się Rynek grudziądzki tłumem ludzi. Stając w zwartych szeregach wszystkie grudziądzkie organizacje zarówno PW. i WF. jak i społeczne. Miejsce skąd ziemia miała być pobrana przystrojone było flagami narodowymi i oświetlone reflektorami. Patrząc na ten podniosły akt żołnierzy polski z pomnika ustawionego właśnie na tem miejscu, gdzie Mikołaj z Ryńska ścisty został.

Ze stopni pomnika zagał uroczystość prezesa Zarządu Powiatu Grodzkiego w z. p.

Józef Rosiński, b. legionista 5 p. p. I Brygady.

Orkiestra odegrała hymn narodowy, a następnie wygłosił podniosłe przemówienie p. prezydent miasta Włodek, poczem przy dźwiękach I Brygady grudkę ziemi poświęconej krwią męczeńską złożył do urny. Zkolei składali do urny grudki ziemi przedstawiciele wszystkich organizacji. Napełnioną urnę wręczył prezydent miasta prezesowi zarządu Powiatu Grodzkiego Związkowi Strzeleckiego a ten zkolei wręczył ją komendantowi patrolu kolarskiego Z. S., który zawiezie ją do Krakowa na sypiący się na Sowińcu kopiec Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Uroczystość zakończono odegraniem marsza przez orkiestrę wojskową.

Nie zabraknie więc na kopcu Wodza Narodu i ziemi grudziądzkiej, która w obronie polskości Pomorza niejednokrotnie zroszona została krwią.

Uzupełnianie naszej floty rybackiej zagranicznymi kutrami motorowymi

Ze względu na wielką ilość zużytych i starych kutrów motorowych, uzupełnianie floty rybackiej nowymi jednostkami staje się koniecznością. Rybacy nabywają kutry albo produkcji Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, albo też zagranicą. Ostatnio rybak Leon Budzisz z Helu zakupił nowy kuter w Danji (Nexe-Bornholm) za sumę 29.000 zł. Kuter posiada 13,5 m. długości, 4,90

m. szerokości i 1,80 m. zanurzenia. Motor Diesla 70 HP.

Inny rybak z Helu Wilhelm Konkel zakupił w Rügenwaldermünde używany kuter za 8.000 zł.

W najbliższym czasie uruchomione będą dalsze kutry motorowe, które wykonywane są w stoczni M. I. R. na zamówienie rybaków kaszubskich.

Morze wyrzuciło związane sznurem szkielety mężczyzny i dziecka

Grupa letników podążając onegdaj na plażę wzdłuż brzegu morza pod Kamienną Górą przed Domem Zdrojowym zauważyła na piasku wybrzeża jakieś kości. Zbliżywszy się do wyrzuconych z morza kości przechodnie stwierdzili, że są to kości ludzkie, pochodzące z kościotrupów człowieka dorosłego i dziecka. Kości związane były mocnym świeżym sznurem. Były to kość ramieniowa, jedno zebro, kość skroniowa, łopátka, kość czółowa, dwie kości ciemieniowe człowieka dorosłego oraz miednica, kręgosłup i prawy piszczel pochodzące z szkieletu dziecka.

Kości są nadpruchniałe i pochodzą z odległych czasów, sznurek natomiast jest całkiem świeży i świadczy o tem, że wrzucono je do morza bardzo niedawno.

Wiadomość o tajemniczych kościach

wyrzuconych na plażę gdyńską rozniósł się lotem błyskawicy powodując najbardziej fantastyczne plotki i przypuszczenia.

Tajemniczemi szkieletami zainteresowała się policja. Aczkolwiek wykłuczona jest jakaś świeża zbrodnia niemniej ciekawem byłoby stwierdzenie skąd pochodzą owe związane sznurkiem kości oraz w jakim celu i kto je wrzucił do morza.

Może pochodzą one z jakiejś pracowni lekarskiej. Może kryją za sobą niezbadaną i niewykrętą dotychczas zbrodnię z przed wielu lat, popełnioną na którymś z krążących po Bałtyku statków.

Wątpić należy, aby kiedykolwiek wykryto pochodzenie i historje tajemniczych kości ludzkich na gdyńskim wybrzeżu.

Nowy burmistrz m. Chełmna

Wobec upływu kadencji dotychczasowego burmistrza m. Chełmna p. Zawadzkiego odbył się wczoraj wybór nowego burmistrza.

Na przewodniczącego wybrała rada miejska radnego Matuszaka, na asesora radnych Hewelta i Matuszewskiego.

Zgłoszono trzy kandydatury pp. Goliniewicza z Buku, Madalińskiego z Sremsku i Kleina z Chełmna. W głosowaniu wybrany został kandydat klubu BBWR. p. Leon Klein 21 głosami na 23 głosujących; dwie kartki oddano puste.

P. Leon Klein, naczelnik rachuby w Wydziale Powiatowym znany jest ze swej działalności społecznej jako prezes powiatowego zarządu Federacji oraz Zw. Rezerwistów.

Budujemy Muzeum Ziemi Pomorskiej

Im. Marsz. Józefa Piłsudskiego

WYKAZ SUM, WPLACONYCH W POMORSKIEJ WOJEWÓDZKIEJ K.K.O. NA KONTA KOMITETU BUDOWY MUZEUM:

W ciągu dnia 22 lipca na rachunek Wojewódzkiego Komitetu Budowy Muzeum Ziemi Pomorskiej Im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, wpłacono w Pomorskiej Wojewódzkiej Komunalnej Kasie Oszczędności w Toruniu (ul. Mostowa 11 — gmach Starostwa):

Starosta Powiatowy w Grudziądzu	250,— zł
Zarząd Gminy w Świeciu (ze zbiórek)	18,35 „
Polski Czerwony Krzyż Okręg Pomorski w Toruniu	15,— „
F-ma Leon Kuczyński w Toruniu	100,— „
Związek Urzędników Kolejowych R. P. Okręg Bydgoszcz przekazane na ręce p. Wojewody	50,— „
Razem	433,35 zł

Stan z dnia 19 bm. 57.139,47 zł.
Stan w dniu 23 bm. 57.572,82 zł.

W dniu 24 bm. wpłynęło:
Dr. O. Steinborn w Toruniu II rata 10,— zł
Za złożoną przez p. Dyr. Mocarńskiego Zygmunta w/m obligację 6 proc. Pożyczki Narodowej nr. 0300337 nom. wart. 50,— „
Stan złożonych papierów wartościowych nom. 850,— „
Stan w dniu 24 bm. 57.582,82 „

Śmierć kolejarza pod kołami pociągu

Wczoraj rano na torze kolejowym w Gdyni pomiędzy stawidłami „G. Z.” a „G. N.” na wysokości ulicy Morskiej koło Inspektoratu Straży Granicznej wydarzył się wstrząsający wypadek śmierci młodego kolejarza.

W czasie manewrowania pociągu pracownik kolejowy Jan Kurr usiłował wskoczyć do jednego z wagonów. Jednakże nie obliczywszy dobrze skoku, poślizgnął się na stopniu i upadł na szyny kolejowe. Po chwili nieludzki krzyk zaalarmował pracujących w pobliżu kolejarzy. Na torze leżały zmiażdżone kołami pociągu zwłoki Kurra. Przybyły lekarz pogotowia stwierdził, niestety, że wszelkie zabiegi są zbyteczne, gdyż śmierć nastąpiła momentalnie.

Śp. Jan Kurr zatrudniony był na kolei jako pracownik tymczasowy. Mieszkał on w domu kolejowym przy ul. Morskiej. Liczył zaledwie 28 lat.

Brodnica

— **Osobiste.** W dniu 20 bm. wyjechał na 4-tygodniowe ćwiczenia rezerwy do 31. p. a. l. w Warszawie powiatowy lek. wet. Bryks. Zastępstwo objął lek. wet. z Wąbrzeźna p. Wilanowski.

— **Zmiana na stanowisku Obwodowego Komendanta P. W. i W. F. 67. pp.** Dotychczasowy komendant obwodowy P. W. mjr. Marcei Cerkiewicz został przeniesiony w stan spoczynku. Opróżnione w ten sposób stanowisko obwodowego komendanta P. W. i W. F. objął dotychczasowy dowódca Dywizyjnego Kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy p. kpt. Wrona Jan. Objęcie tak ważnego stanowiska przez długoletniego, wzorowego i doświadczonego oficera zarówno pod względem wojskowym jak i w pracy społecznej, daje pełną gwarancję, iż praca P. W. i W. F. stanie na najwyższym poziomie i wyda jaknajlepsze owoce pracy dla dobra Państwa i społeczeństwa.

Wyniki wielkiej rewii lotniczej i motocyklowej w Rumji pod Gdynią

Blisko sześciotysięczne tłumy publiczności, zebrane w dniu 21-go bm. na lotnisku Rumja-Zagórze, gdzie odbywał się Pierwszy Zlot do Morza — były świadkami sensacyjnej kraksy samolotowej, przeżywając przy tym niecodzienną emocję.

W ramach programu miał nastąpić popis akrobatyki na szybowcu C. W. 7. pilotowanym przez instruktora szybownictwa Ryszarda Dyrallę, kandydata Wydziału Lotniczego Politechniki Gdańskiej. Kiedy szybowiec holowany na wysokości tysiąca metrów przez samolot ukazał się nad lotniskiem, zwrócił się na niego cały publiczności. Linka holownicza została zwolniona i samolot rozpoczął popis akrobacyjny „ślizgiem na ogon”, z którego został wprowadzony przez pilota — akrobatę w „korkociąg”. Znalazł się następnie w pozycji na plecach, pilot zamierzał przejść „pół-loopingiem” do lotu normalnego. W trakcie wykonywania tej ewolucji zaczęły się nagle odrywać lotki a następnie skrzydła szybowca. Tłum publiczności obserwujący śmiało i sprawnie ewolucje pilota — zamarał, zorientowawszy się, że nastąpiła katastrofa. Przebieg kraksy był doskonale widoczny: Przez pewien czas pilot starał się jeszcze opanować uszkodzony szybowiec, który kołując zbliżał się z zawrotną szybkością do ziemi. Na wysokości około 300 metrów nastąpił ostatni moment, kiedy jedynym ratunkiem pilota był skok ze spadochronem. Koledzy śledząc z lotniska losy pilota przeżyli moment tragicznego napięcia — czy wyskoczy?...

Na szczęście po chwili ujrano wyskakującego z uszkodzonego aparatu pilota i w chwilę potem na tle nieba zakwitł rozwinięty spadochron.

Przez moment jeszcze istniało niebezpieczeństwo zetknięcia się spadochronu ze spadającym w bezpośredniej bliskości szybowcem. Jednakże rozminięcie nastąpiło szczęśliwie — aparat spadł w kartofliskach za lotniskiem, zaś pilot wylądował szczęśliwie i bez szwanku nieco dalej.

Jak się okazało następnie z opowiadań samego pilota był on pędzony wiatrem na sieć przewodu wysokiego napięcia, co w razie zetknięcia groziło śmiercią. Nie tracąc zimnej krwi, pilot przygotował się do szybkiego odcepienia się od spadochronu i ryzykownego skoku z niewielkiej już odległości, w razie gdyby zetknięcie z przewodami nie dało się uniknąć. Na szczęście p. Dyralla wylądował zaledwie o 10 metrów od fatalnych przewodów.

Do cudownie ocalonego lotnika podbiegli koledzy wieszając mu szczęśliwego wyjścia z kraksy, następnie odwieziono go na lotnisko, gdzie publiczność zgotowała mu owację. Zimna krew i nadzwyczaj sprawne zachowanie się młodego pilota, który w wypadku tym zdał świetny egzamin na wytrawnego szybownika — świadczy najlepiej o wysokim poziomie szkolnictwa aeroklubów oraz wielkiej wartości naszego narybku lotniczego. Aparat, który uległ zupełnemu rozbiciu był zaasekrowany.

Poza tem emocjonującym zdarzeniem program zapełnił szereg atrakcyjnych popisów lotniczych, w których wzięło udział dwadzieścia trzy (23) samolotów aeroklubów Rzeszypolitej, Warszawskiego, Poznańskiego, Śląskiego, Wileńskiego, Lwowskiego, Pomorskiego, Krakowskiego, Gdańskiego, Morskiego oraz trzy samoloty wojskowe 31-ej eskadry 3-go pułku Lotniczego z Poznania z p. kpt. Zaczekiewiczem, który wydatnie przyczynił się do uświetnienia imprezy.

W poszczególnych częściach programów zawodnicy i zespoły zdobyli szereg cennych nagród, a mianowicie:

W zlocie do Rumji: uzyskał pierwsze miejsce A — Klub Gdański, który jednak jako gospodarz zrezygnował z nagrody, wobec tego pierwszą nagrodę i nagrodę Min. Komunikacji w kwocie 400 zł. przyznano A — Klubowi Śląskiemu, pilot pan Kasprski i obserwator pan Gawęda, druga nagroda i nagroda Min. Kom. 200 zł. A — Klub Warszawski pilot pan Kalpas i obs. Aleksandrowski.

W wyścigu samolotowym w klasie R. W. D. 8. pierwszą nagrodę i nagrodę Min. Kom. 200 zł. zdobył A — Klub Śląski pilot p. Li-twiński; obs. p. Gawran, w klasie R. W. D. 5 I-a nagrodę i nagrodę Min. Kom. 200 zł. zdo-

był A — Klub Warszawski, pilot p. kpt. Peterek, obs. p. Szulc. Poza tem postanowiono przyznać dodatkową nagrodę szczęśliwie ocalonemu z kraksy akrobacie szybowcowemu p. Dyralle.

W poprzedzających zawody lotnicze bardzo atrakcyjnych zawodach motocyklowych wziął udział szereg motocyklistów uzyskując następujące wyniki:

W raidzie Gdynia — Jastrzębia Góra — Gdynia pierwszą nagrodę uzyskał p. Wiśniewski z „Gedanji”, drugą nagrodę p. Kul-kowski z „Gedanji”, w klasie z przyczepkami I-a nagrodę p. Jankowski „Gedanja”, II-a nagrodę p. Podkuliński Z. S. — W ciekawej i emocjonującej gimkhanie (popis zręczności) pierwszą nagrodę uzyskał p. Dąbrowski Z. S., wykazując wielką sprawność w prowadzeniu motoru przez przeszkody, II-a nagrodę p. Ostapowicz. W konkursie powolności I-a nagrodę uzyskał p. Sobański, II-a nagrodę p. Dąbrowski.

Pomimo bardzo trudnych warunków

atmosferycznych, wskutek których musiano poniechać części programu — całość imprezy, przeprowadzonej staraniem A — Klubu Gdańskiego wypadła bardzo udanie, dając publiczności szereg ciekawych atrakcji. Pocięzającym zjawiskiem dla A — Klubu było wielkie zainteresowanie publiczności, której tysięczne tłumy zaległy lotnisko w dniu zlotu pomimo zmiennej i nieprzyjemnej pogody.

Na bankiecie wydanym wieczorem w Hotele Centralnym przemawiał p. Kom. dypl. Frankowski, stwierdzając udatność imprezy i sprawnie organizacyjną gospodarzy, poczem p. kpt. Krukierk w imieniu A — Klubu Gdańskiego podziękował Zarządowi Obwodu Morskiego LOPP, Władzom Wojskowym, Bezpieczeństwa i Administracyjnym za wydatną pomoc przy zorganizowaniu Zlotu. Reszta wieczoru upłynęła podejmowanymi gościami w miłym i serdecznym nastroju.

Zawody pływackie o mistrzostwo miasta Bydgoszczy

W dniach 27 lipca br. o godz. 16-tej i 28 bm. o godz. 15,30 odbędą się na pływalni gar-nizonowej zawody pływackie o mistrzostwo miasta z następującym programem:

- 1) **młodzież żeńska do lat 14:** 50 m. styl. dow., i 50 m. styl. klas.;
- 2) **młodzież męska do lat 14:** 50 m. styl. dow., 50 m. styl. klas. i 50 m. nawznak;
- 3) **panie do lat 18:** 100 m. styl. dow., 100 m. styl. klas.;
- 4) **panowie do lat 18:** 100 m. styl. dow., 100 m. styl. klas., 100 m. nawznak oraz sztafeta 5x50 mtr.;
- 5) **panie powyżej lat 18:** 100 i 400 m. styl. dow., 100 m. styl. klas. i 100 m. nawznak oraz sztafeta 4x100 m.;
- 6) **panowie powyżej lat 18:** 100, 200, 400, 1500 m. styl. dow., 100 i 200 m. styl. klas., 100 m. nawznak, 4x200 m. i 3x100 m. styl. zmiennym;

7) **dla wojska:** a) szeregowcy 50 m. styl. dowolny, b) szeregowi 100 m. styl. dowolny, c) sztafeta 5x50 m.;

8) **bieg pocięzenia:** 100 m. stylem dowolnym dla osób niezrzeszonych, które dotąd nie zdobyły żadnej nagrody w mistrzostwach miasta;

9) **rozgrywki w piłkę wodną.** Uwaga: do poszczególnych kategorii wieku należą ci zawodnicy, którzy w danym roku kalendarzowym nie przekraczają wskazanych granic wieku.

W zawodach startować mogą wszyscy starozwyszeni jak i niestawyszeni. Zgłoszenia przysyłać należy pod adresem T. G. Sokół III, p. Woźniak, Bydgoszcz, ul. Gdańska nr. 1, tel. 36-22.

Wpisowe od konkurencji 0,20 zł., od sztafety 0,50 zł.

Najpierw skradł serce dziewczynie, a później okradł jej mieszkanie

Awanturniczy szewc z Warszawy skazany na półtora roku więzienia

29-letni szewc z Warszawy, **Więch**, postępujący się dwoma imionami: Henryk i Leopold, czuje dziwny pociąg do płci nadobnej, przy jednoczesnym wstręcie do symbolu swego zawodu — kopyta. Te dwa jego uczucia stały się promotorem wielu jego działań, które ogółem streszczone zostały w umotywowaniach 8 wyroków skazujących. **Ostatni z tych wyroków, opiewający na półtora roku bezwzględne więzienie zapadł w Bydgoszczy i to nie dalej jak przedwczoraj.**

Henryk Leopold Więch zjawił się w Bydgoszczy w czasie bliżej nieokreślonym, jednak już dość dawno. Za datę przyjazdu jego do Bydgoszczy uważać można miesiąc grudnia ub. roku, kiedy to Więch zadzierzgnął nie sympatji z **Aleksandrami Baj**, zam. przy ul. Warmińskiego 10. Z sielanki tej pozostał obecnie tylko protokół doniesienia złożonego przez narzeczoną w policji, określający szczegółowo wszystkie przedmioty skradzione przez Więcha z mieszkania nieszczęsnej panny Aleksandry. Wraz ze skradzionym sercem i garderobą panny Baj, Więch „wylądował” w mieszkaniu **Władysława Skoniecznej** (ul. na Wzgórzu 8), gdzie w podobny sposób rozprawił się z jej sercem i cen-

niejszemi przyległościami. I wówczas, a było to w styczniu br. udało się Więchowi, obdarzonemu smacem dobrym węchem umknąć w porę, co zkończyło mu dłuższe ukrywanie się przed okiem policji. Poszukiwania doprowadziły jednak do ujęcia Więcha, a następnie do rozprawy sądowej, która — jak się już rzekło — w konsekwencji swej obarczyła sumieniem awanturniczego szewca ósmym wyrokiem.

19-letnia dziewczyna — włóczęga leśnym

Niecodzienny typ podsądnej sprowadził policjant w dniu wczorajszym przed oblicze Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy. Ławę oskarżonych zajęła ubrana gorzej niż nędznie, młoda jeszcze, bowiem zaledwie 19 lat licząca, przeciętnej urody dziewczyna wiejska, niejaka **Gertruda Wegner**, która — jak głosi to akt oskarżenia — dłuższy czas waleśla się samotnie po okolicznych lasach, które stanowiły jej „letnią rezydencję”. Ławo można sobie wyobrazić sposób zimowania dziewczyny, jeśli się zważy, iż do lasu

Pożegnanie w Toruniu kolonii letniej dzieci polskich z Prus Wschodnich

W niedzielę, 28 lipca o godz. 19-tej na terenie szkoły powszechnej nr. 9, ul. Sienkiewicza 34 w Toruniu, odbędzie się uroczyste pożegnalne ognisko kolonii letniej dzieci polskich z Prus Wschodnich.

Komitet Kolonijny zwraca się z gorącym apelem do pp. przedstawicieli władz, prasy, organizacji i miejscowego społeczeństwa o wzięcie udziału w tej uroczystości dla zdokumentowania uczuć, wiążących nas z rodakami z za kordonu. Jednocześnie Komitet uprasza o łaskawe obdarzenie dzieci na pożegnanie książkami, broszurami odpowiedniej treści itp.

Wszelkie dary w innej postaci będą niemniej mile widziane. Oddzielnych zaproszeń wysyłać Komitet nie będzie.

Z poświęcenia gmachu województwa przy ul. Krajskiego w Toruniu

Wczoraj o godz. 10 rano proboszcz parafii Najświętszej Marii Panny ks. dr. Jank dokonał religijnego aktu poświęcenia wykonanego przy ul. Krajskiego Nr. 4 gmachu wydziału komunikacyjno - budowlanego i dróg wodnych. Obecni na tej uroczystości byli: naczelnik tego wydziału p. inż. Marynowski, p. inż. Lewandowski, p. Zieliński oraz wszyscy pracownicy wydziału, wobec których ks. Jank wygłosił krótkie przystosowane do okoliczności i dzisiejszej sytuacji przemówienie. Przy okazji poświęcenia obecni zwiędzili przestronne, jasne i pełne powietrza biurowe lokale parteru, pierwszego i drugiego piętra oraz garaże.

Dzierżawa restauracji dworców na Pomorzu

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państw. w Toruniu ogłasza przetarg publiczny na dzierżawę restauracji kolejowych na stacjach **Chełmża i Świecie** z terminem objęcia 5 i 15 sierpnia br. Osoby ubiegające się o dzierżawę winny wnieść oferty najpóźniej do dn. 31 lipca w sprawie bufetów, dn. 29 sierpnia br. w sprawie restauracji.

Wyniki turnieju błyskawicznego K. S. „Leo”

Po rozstrzygnięciu przez wydział gier i dyscypliny Pom. O. Z. P. N. wyniki turnieju błyskawicznego piłki nożnej, zorganizowanego w dniach od 30 czerwca do 7 bm. w Bydgoszczy przez K. S. „Leo” na boisku im. Świtły — przedstawiają się następująco:

Polonia gier 7, punktów 10, stosunek bramek 12:1; Sokół I gier 7, punktów 9, bramek 5:1; Poczta gier 7, pkt. 9, bramek 7:3; Sokół V gier 7, pkt. 9, bramek 8:4; KS Brda gier 7, pkt. 7, bramek 6:3; Leo gier 7, pkt. 6, bramek 4:4; Polonia III gier 7, pkt. 6, bramek 5:10; KS Ciszewski gier 7, pkt. 0, bramek 0:21.

Włóczęga leśnym

zapedziły ją nie jakieś tam upodobania nudystyczne, czy umiłowanie przyrody, lecz... konkurencja ulicznych koleżanek. Nie chcąc uprawiać swego procederu w mieście, Gertruda W. wyemigrowała z początkiem okresu letniego do lasów, gdzie na swój sposób umiała wypoczynek przygodnych poszukiwaczy przygod.

Awanturniczą dziewczynę skazał sąd za włóczęstwo na **półroczny pobyt w domu pracy przymusowej w Bojanowie**.

Yacht „Mohort” w Prusach Wschodnich

Dnia 15 bm. yacht „Mohort” pod dowództwem Instruktora Oficerskiego Yacht Klubu, porucznika Żeglugi Małej p. Korodziejewskiego, odbył podróż do portów południowego Bałtyku na zakończenie pierwszego kursu żeglarskiego w Oddziale Morskim. —

Emocja, niecierpliwość, podniecenie. — Pierwsza podróż na pełne morze. Jazda w nocy, wachty morskie i wreszcie najważniejsze, to naoczne przekonanie się, że teorie o wykreślonych kursach na mapach morskich, sterowanie podług kompasu itp. — to nie tylko teorie.

Czy naprawdę trafimy właśnie do Piławy? Chcielibyśmy bowiem do tego portu zawinąć.

Stary Neptun łaskawy dla młodych żeglarzy, pozwolił nam pierwszą noc spędzić spokojnie.

— Niech się zaprawia i oswoją z ciężką służbą na morzu — jeszcze dam im chręst — myśli z pobłażliwym uśmiechem.

Korzystając z łaskawego usposobienia pana i władcy mórz, posuwał się nasz „Mohort” z szybkością 4 węzłów w wyznaczonym kierunku. To też na drugi dzień o 7-mej rano oko zameldowało boję na kursie.

— Co? Naprawdę Piława? Boja orjen-

tacyjna przed latarniami wejściowymi.

Do portu wchodzimy po 8-mej. Opuszczenie bandery. Salutujemy port, yachty, krawężnik niemiecki „Schlesien”, który przybył tu z wizytą.

Lawirujemy w basenie dla zorientowania się i wybrania miejsca postoju. U niektórych daje się zauważyć chwila nerwowego podniecenia.

Najbardziej podniecone są panie. No, wreszcie. — Dobrze było. — Twarze rozpromienione, jak gdyby deszcz dolarów spadł wszystkim na głowę.

Odprawa celna, formalności policyjne, przeliczenie przywiezionych pieniędzy, z dokładnem podaniem ilości. — Skończone. Ustosunkowanie się do nas władz celnych i policyjnych życzliwe.

Spotkany statek bagrowy w porcie nas pierwszy salutuje.

Nastroj bardzo miły. — Przy yachcie gromadzi się sporo widzów i od czasu do czasu słyszymy pytanie w polskim języku.

Po wyznaczeniu wacht portowych udajemy się na zwiedzenie miasta, na plażę i obiad. — Same przyjemności, tylko ceny okropne. Drogo, aż skóra cierpi.

Noc w porcie, wypoczynek i twarde zdrowy cen, a o 5-tej pobudka.

Mycie, szorowanie, czyszczenie mostka i toalety yachtu trwa do 8-mej.

Godzina 8,30 stawiamy żagle. — Odjazd. — Stary Neptun wie, że już wracamy do domu, posyła więc na spotkanie aż do awanportu spore fale, które bijąc o burty „Mohorta”, wołają „halo”, „halo”, — a prezent dla rybek? Zapomnieliście? — My wam przypomnimy!

W kuchni rondle, rondelki, kubki, kubeczki, zagniewane pomrukują, że ich odpowiednio nie przymocowano. — Oburzenie wzrasta, hałas coraz większy, a gdy jeden z współwinnych wadliwego ustawienia zeszedł je uspokoić — na sygnał największego rondla wszystkie poleciały biednemu żeglarzowi na głowę. Duże rondlisko pomrukiwało w dalszym ciągu, ale teraz z zadowolona. Niedokładność została ukarana. — Na morzu trzeba być dokładnym.

Wiatr „westowy” zmusił nas do parokrotnego zmienienia halsu. — Zbliżaliśmy się do Gdyni lawirując zygzakami, a rybki w tym czasie dziękowały falom, że zmusiły załogę „Mahorta” do oddania im daniny.

Wreszcie Gdynia. Zadowoleni wszyscy, a jeden z członków wycieczki słusznie zauważył: „Wiecie Państwo, łatwiej być żeglarzem na lądzie, niż na morzu”. **K.)**

Stan wody w Wiśle

Poziom wody w Wiśle i jej dorzeczu wynosi w dniu 24 lipca 1935 o godz. 7-mej rano:

W Krakowie (2,96) 2,76; w Nowym Sączu (Dunajec) (1,10) 1,17; w Przemyślu (2,03) 1,62; w Zawichoście (1,28) 1,24; w Warszawie (1,13) 1,15; w Wyszakowie (Bug) (0,37) 0,36; w Pułtusku (Narew) (0,62) 0,66; w Płocku (0,81) 0,84; w Toruniu (0,65) 0,73; w Fordonie (0,67) 0,72; w Chełmnie (0,37) 0,44; w Grudziądzu (0,58) 0,65; w Korzeniewie (0,78) 0,83; w Pielku (—0,90) —0,70; w Tczewie (—0,15) —0,15; w Einlage (2,58) 2,44; w Schiewenhorst (2,86) 2,68.

Temperatura wody wynosiła o godz. 7-mej rano w dniu 23 lipca X13,3 st. C. a w dniu 24 lipca +14,6 st. C.

Temperatura powietrza wynosiła w dniu 23 lipca o godz. 7-mej rano +17 st. C. a w dniu 24 lipca o tej samej godzinie +18 st. C.

Kierunek wiatru: północno - zachodni.

Pogodnie.

Dzięk

w Bydgoszczy

Czwartek
25
lipcaPRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY
w dniu 25 lipca

Dość pogodnie. Rankiem miejscami mgła. Ciepło. Slabe wiatry miejscowe lub cisza.

— Muzeum Miejskie otwarcie codziennie od 9—16, w niedziele i święta od 11—14. Obecnie w Muzeum wystawa obrazów Józefa Kidonia.

— Dyżur nocny aptek do dnia 28 bm. włącznie pełnią: Apteka przy Bielawach, ul. Gdańska 91, tel. 14-67, Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, tel. 32-05 i Apteka Staromiejska, ul. Długa 39, tel. 33-00.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Tajemnica ekspresu nr. 6”.
APOLLO: „Księżniczka przez 30 dni” i nadprogram.

BAJKA: „Przebieg Kordecki” i komedia „Król to ja”.

BALTYK: „Pod szubienicą”.
KRISTAL: „Je! Wysokość Pracza”.
MARYSIENKA: „Niedokończona symfonia”.
REWJA: „Wszyscy ludzie są wrogami”.

Informator

dla przyjeżdżających
do Bydgoszczy

odjazd podług z Bydgoszczu

(ważny od dn. 15. V. 1935 r.)

TORUŃ—WARSZAWA: 2,42, 6,50, 8,05, 9,58
14,05, 15,35, 17,56, 18,26, 21,26 (transzytowy),
23,15.TCZEŃ—GDAŃSK—GDYNIA: 0,30 (do Las
kowie), 3,50, 5,20 (do Laskowie), 7,54, 12,33,
13,13 (do Laskowie), 17,15, 19,45, 20,00.KOŚCIERZYNA—GDYNIA: 8,01, 15,20, do
Rynkowa: 16,10, 20,30, od 19/V—1/IX.

NAKŁO—PIŁA: 0,02, 6,15, 10,41, 14,45, 19,49.

UNISŁAW—BRODNICA: 4,46, 8,11, 13,45,
16,20, 21,45.INOWROCŁAW — POZNAŃ: 0,46, 3,51,
6,33, 9,25, 14,01, 18,32, 22,18, 23,00.WĄGROWIEC—POZNAŃ: 5,05, 10,40, 13,30,
18,35.INOWROCŁAW — KARSZNICE — HERBY
NOWE: 0,46, 14,01.

Restauracje i Kawiarnie

Restauracja i Cukiernia Berendt. Wyboro-
wa kuchnia, wysmienienie ciastka.

Z miasta

— Powstańcy i Wojacy! Zebranie przed-
wyborcze członków, ich rodzin i sympaty-
ków Związku odbędzie się w czwartek, dn.
25 bm. o godz. 19 w sali p. Kowalskiego, ul.
Wrocławska 5. Uprasza się o gremjalne i
punktualne przybycie. — Zarząd Grodzki.— Zawody sportowe Pocztowego PW. o
mistrzostwo okręgu bydgoskiego odbędą się
w niedzielę, dnia 28 bm. na stadionie im.
Marsz. Piłsudskiego. Początek o godz. 8,45.— Baczność weterani! Nadzwyczajne wal-
ne zebranie Zw. Wet. Powstań Narodowych
R. P. 1914-19 Kolo Bydgoszcz odbędzie się w
piątek, dnia 26 bm. o godz. 19 w dużej sali
Resursy Kupieckiej. Obecność wszystkich
członków konieczna.— Szubin. W środę, dnia 31 bm. odbędzie
się w Szubinie jarmark na konie i bydło.
Spędzają i zwierząt racicowych za zezwo-
leniem władz przelożonych dozwolony.— Tysiąc i dwa tysiące pięćset kilome-
trowe bilety turystyczne przysługują człon-
kom Pol. Tow. Krajozn. Wszelkie informa-
cje w sekretariacie Libelta 5, tel. 37-64 od
godz. 11—13 i od 17—18.— Zgłoszenia na wycieczki morskie i
wszelkie informacje udziela Pol. Tow. Kra-
joznawcze Oddział w Bydgoszczy, ul. Libel-
ta 5, tel. 37-64 od 11—13 i od 17—18. W
programie wycieczki do Sztokholmu, Kopen-
hagi i „Wokół Europy”.

Z życia obywateli na Rupienicy

Dnia 23 bm. odbyło się w sali p. Węglar-
skiego na Rupienicy nadzwyczajne plenarne
zebranie Towarzystwa Obywateli Bydgoszcz
—Rupienica. Na początku zebrania, które za
galił prezes kierownik szkoły p. radny Za-
wadzki, członkowie uczcili uroczysty obchód
złotych godów małżeńskich długoletnich
członków Towarzystwa pp. Andrzeja i Ro-
zali Bomołewskich. Prezes w pięknym
przemówieniu złożył jubilatowi serdeczne ży-
czenia imieniem tamt. obywatelstwa, wrę-
czając im cenny upominek.W dalszym ciągu odbyło się plenarne ze-
branie Towarzystwa, na którym prezes p.
Zawadzki wygłosił referat pt. „Nowa ordyna-
cja wyborcza”. Referent wykazał w wy-
czepującym wyjaśnieniu wszystkie dodat-
nie inowacje obowiązującej obecnie ordyna-
cji. Kończąc swoje przemówienie, p. radny
Zawadzki wezwał obywatelstwo Rupienicy
i przedmieść kujawskich do gremjalnego u-
działu w głosowaniu.W ożywionej dyskusji, jaka wyłoniła się
nad referatem prezesza zabierali głos pp.:
Pilihowski, Michałak, Sikora i inni.Kalendarzyk rzym.-Kat.
Czwartek: Jakóba — Piątek: AnnyPowrót harcerzy bydgoskich
ze SpawyW dniu dzisiejszym rano o godz. 4 wró-
ciła ze Spawy złotowa ekipa harcerzy i har-
cerek bydgoskich. Ze względu na przyjazd
o bardzo wczesnej porze — przewidziane u-
roczyste powitanie przez pozostałych harce-
rzy nie nastąpiło.Międzynarodowe zapasy
w Resursie KupieckiejWe wtorek w dalszym ciągu międzyna-
rodowego turnieju zapasniczego w ogrodzie
Resursy Kupieckiej w Bydgoszczy, walki
miały przebieg niezwykle emocjonujący.Spotkanie polskiego Wielocha z lwo-
wianinem Nowakiem w pierwszym spotkaniu
rezultatu nie dało.Również bez wyniku pozostała walka ol-
brzymia polskiego ze Śląska Grabowskiego
z brutalnym Niemcem Staegemannem, przy-
czem ten ostatni będąc w nelsonie Polaka
uciekł za dywan i w ten sposób uniknął
niechybnej porażki.Debiutujący Włoch Trawaglini w 8 min.
zdławił nelsonem Karlewskiego.Ostra walka pomiędzy championem Rosji
Sowieckiego, Zeisigiem a murzynem Thom-
sonem, mimo obopólnych wysiłków, rezul-
tatu nie dała.Wreszcie największe zainteresowanie
wzbudziła walka decydująca b. mistrza pol-
skich amatorów, Miazia z dobrym technicz-
nie i rutynowanym Niemcem Kaiserem. W
22 minucie, zresztą przypadkowo, zwyciężył
Kaiser.Podział miasta na obwody
głosowania

Adresy biur komisji i lokali wyborczych 45 okręgów miejskich

Ukazało się w mieście obwieszczenie
p. starosty powiatowego grodzkiego Ste-
fanickiego, dotyczące podziału miasta
Bydgoszczy na obwody głosowania przy
wyborach do Sejmiku. Miasto nasze p-
dzielone zostało na 45 obwodów. Na te-
renie każdego obwodu w oznaczonym
lokalu urzędować będzie biuro obwod-
owej komisji wyborczej i otwarty będzie
lokal wyborczy, do którego wyborcy da-
nego obwodu powinni udać się w celu
oddania głosu.Poniżej podajemy zakresy terytorjal-
ne poszczególnych obwodów, oraz adresy
biur obwodowych komisji wyborczych.
Ze względu na ograniczoną ilość miej-
sca w numerze, podawać będziemy nazwy
ulic należących do danych obwodów
w kolejnych odcinkach. Dziś podajemy
nazwy ulic należących do obwodów od
1 do 12 włącznie. Zainteresowanych
Czytelników prosimy o zapamiętanie
adresów swoich lokali wyborczych i biur
komisji.Obwód głosowania nr. 1 obejmuje na-
stępujące ulice: Batoiego, Długa, Farna,
Jatki, Jezuitcka, Ks. Malczewskiego, Krę-
ta, Ku Młynom, Mennica, Mostowa,Niedźwiedzia, Pod Blankami, Prze-
smyk, Przyrzecze, Rynek Marsz. Piłsud-
skiego, Tamka, Trybunalska, Zaułek.Biuro Obwodowej Komisji Wyborczej
i lokal wyborczy: Szkoła Powszechna
im. Ks. Piromowicza, plac Kościelcki.Obwód głosowania nr. 2: ul. Bernar-
dyńska, Grodzka, Herm. Frankego, Jagi-
ellońska, Kowalska, Lubeckiego, Ogród
Jagielli, Plac Teatralny, Pocztowa, Ry-
baki, Sw. Florjana, Szpichlerna, Urocz.
Wolynska.Biuro O. K. W. i lokal wyborczy: Miejs-
ka Szkoła Handlowa, ul. Jagiellońska
nr. 11.Obwód głosowania nr. 3: ul. Do Ma-
gazyńów, Gdańska od nr. 1—83 i od nr.
2—68, Karmelicka, Marsz. Focha od nr.
1—27 i od nr. 2—36 (od placu Teatralne-
go do Mostów Jagiellońskich, Nadbrzeż-
na.Biuro O. K. W. i lokal wyborczy: Ka-
syno Cywilne, ul. Gdańska 20.Obwód głosowania nr. 4: ul. Gimna-
zjalna, Konarskiego, Kołtataja, Krasień-
skiego, Libelta, Park Jana Kazimierza,
Parkowa, Piotra Skargi, Plac Wolności,
Reja, Trzeciego Maja.Przed otrzymaniem doniesienia poszkodowanych policja
wykryła szajkę oszustów

Smutne konsekwencje t. zw. dozoru policyjnego

Przed Sądem Grodzkim w Bydgoszczy od-
była się onegdaj rozprawa, która z jednej
strony wykazała sprawność policji bydgo-
skiej, a z drugiej zaś ujawniła przykre kon-
sekwencje t. zw. dozoru policyjnego, nad
osobami podejrzananymi. Najdziwniejsze zaś w
tem wszystkim jest to, iż afera cała powsta-
ła, dojrzała i zlikwidowana została w
przebiegu zaledwie kilkunastu dni b. mie-
siąca.W pierwszych dniach lipca do Bydgosz-
czy przybyły dwie znane złodziejki poznań-
skie: 52 letnia Stanisława Cynak i 43 letnia
Julja Orzechowska. Obydwie zamieszkały u
niejakiego 42 letniego Stefana Kołodziej-
skiego, formiarza zam. na jednym z przed-
mieść. Wizyta znanych złodziejek nie uszła
uwagi policji bydgoskiej, to też roztoczono
nad niemi ścisły, acz bardzo dyskretny do-
zór. „Tajniacy” bydgoscy, którzy „opieko-
wali” się zdaleka przyjeżdżającymi złodziejka-
mi po kilku dniach poczęli się na serio
niepokoić. Ani Cynak ani Orzechowska ani
razu nie popróbowaly „szczęścia”, a czując
widocznie nad sobą argusowe oko władz
bezpieczeństwa sprawowały się jak najprzy-
kładniejsze obywatelki bawiące na letnisku.
Ponieważ policjantom znany jest pewnik, że
nikt z powietrza nie żyje, a pozatem prze-
konani byli, że żadna z nich nie przyjechałado Bydgoszczy z pieniędzmi, przeto poczęli
opiekować się każdym ich pociąganiem.
Po kilku już dniach okazało się, iż obawy
wytrawnych wywiadowców nie były ponne.
Złodziejki zrezygnowały coprawda z za-
miaru przeprowadzenia kilku „gościnnych
występów”, lecz postanowiły w inny sposób
powetować sobie conajmniej kosztą bezow-
wej podróży. Do mieszkania Kołodziejskie-
go, u którego zamieszkały złodziejki, przy-
był przedstawiciel jednej z miejscowych
firm szklarskich, oferując sprzedaż obrazów
Sprytnie złodziejki zakupiły wówczas dwa
obrazy i jedno lustro łącznej wartości 270
zł., wpłaciły 30 zł. a conto należności i...
podpisały zobowiązania spłacenia dalszych rat.
Obrazy te i lustro sprzedały następnie od-
ręcznie za kilkadziesiąt złotych.Tranzakcję tę, przeprowadzoną zupełnie
„prywatnie” udało się policji wykryć i jesz-
cze przed otrzymaniem doniesienia poszko-
dowanych szajkę całą ująć. Wraz ze złodziej-
kami, oraz ich gospodarzem na ławie oskar-
żonych zasiadł pośrednik sprzedaży obra-
zów, znany sądom bydgoskim 40 letni Jakób
Plotka.W wyniku rozprawy sąd skazał Orze-
chowską i Cynak na 8 miesięcy więzienia,
Kołodziejkiego zaś i Jakóba Plotkę na 2
miesiące aresztu.Wielkopolski samorząd
gospodarczy a wyboryW dniu 23 bm. odbyły się wybory dele-
gatów do okręgowych zgromadzeń wybor-
czych w poszczególnych organach samorzą-
du gospodarczego w Poznaniu, a więc w
Wielkopolskiej Izbie Rolniczej, Izbie Prze-
mysłowo-Handlowej i Izbie Rzemieślniczej.
We wszystkich trzech Izbach wybrano kan-
dydatów wysuniętych przez zarządy Izb.I tak: w Wielkopolskiej Izbie Rolniczej
wybrano następujących delegatów: Okręg 95
— Dziewulski Konstanty, Kozubski Teodor,
Krych Kazimierz, Lipowicz Tadeusz, Lubień-
ski Bogusław, Matuszak Stanisław, Medyń-
ski Stanisław, Mleczak Władysław, Moraw-
ski Jan, Musiał Stanisław i Pióciennik Jan;
Okręg 96 — Barcikowski Józef, Chłapowski
Mieczysław, Donimirski Jerzy, Kozłik An-
toni, Machowski Jan, Minciński Mieczysław,
Niemezal Ludwik, Szożaniecki Władysław,
Taczanowski Stanisław i Wróblewski Cze-
sław. Okręg 97 — Czaja Ignacy, dr. Gładysz
Marjan, Florczyk Roman, Lipski Jan, Mo-
rawski Edward, Nowak Józef, Pilarek Fran-
ciszek, Radziszewski Antoni i Sikora Józef;
Okręg 98 — Barcz Maksymilian, Dragon Szy-
mon, Kowaliński Stanisław, Lisiecki Michał,
Wize Krzysztof i Zenkelt Michał; Okręg 99
— Bartz Apolinary, Katafiasz Jan, Łakiński
Tadeusz, Michalski Antoni, Paško Stanisław,
Poniński Edward i Trzciniński Juliusz; Okręg
100 — Dudziński Juliusz, Dzwonkowski Je-
rzy, Kuciewicz Józef, Tokacz Adam i Tom-
czak Jan.Izba Przemysłowo-Handlowa wybrała, ja-
ko delegatów: Okręg 93 — Broniewski Wi-
told, Kreglewski Edward, Kozłkowski Ste-
fan, Kuglin Jan, Maciejewski Marjan i Szulc
Stanisław; Okręg 94 — Czepczyński Włodzi-
mierz, Kujawa Tomasz, Niedbał Ignacy, Si-
kowski Brunon, Souchowiak Henryk i Thomas
Aleksander; Okręg 95 — Bandura Feliks,
Grupiński Stanisław, Janicki Jan, Majewski
Adam, Nowakowski Czesław, Skorny Michał
Stanka Adolf, Szczebrowski Marjan, Szark
Józef, Walczak Stanisław i WyrembelskiStefan; Okręg 96 — Dziedzichowicz Miecz-
ysław, Dembiński Antoni, Flieger Józef, Je-
zierski Władysław, Kaczmarek Henryk, Ko-
tecki Stanisław, Górecki Józef, Muślewski
Antoni, Nowakowski Franciszek, Pokrywka
Józef i Wachowiak Jan; Okręg 97 — Bajer-
lein Kazimierz, Hoffmann Zygmunt, Haćia
Wacław, Hubicki Kazimierz, Zapłata Stefan
Olex Edward, Podlewski Janusz, Stróżewski
Jan i Wentzel Włodzimierz; Okręg 98 — By-
strzycki Bolesław, Gregorowicz Hugon, Ja-
roszyński Czesław, Namysłowski Stefan,
Szyszka Franciszek, Wojciechowski Stani-
sław i Wolski Kazimierz; Okręg 99 — Ciem-
ny Mieczysław, Kopczyński Franciszek, Ma-
kowski Henryk i Zgorzałewski Zygmunt; O-
kręg 100 — Dankowski Marjan i Rajowski
Jan.Delegatami Poznańskiej Izby Rzemieślni-
czej do okręgowych zgromadzeń wybor-
czych zostali: Okręg 93 — Knopiński Ignacy,
m. rzeźnicki, Porankiewicz Stanisław, m.
szewski, Tomiak Franciszek m. piekarski,
Trawiński Andrzej, m. krawiecki i Zakrzew-
ski Władysław, prezes Izby; Okręg 94 — Ga-
debusch Ksawery, Chwitkowski Cezary, Ma-
ciejewski Wojciech i Potocki Czesław; Okręg
95 — Grzechowiak Antoni, Drynkowski Sta-
nisław, Honicz Antoni, Klessa Ignacy, Krzy-
wosadzki Kwiryn i Pawłowski Walenty;
Okręg 96 — Mania Walenty, Kortus Wawrzy-
niec, Gawroński Stanisław, Hasiński Wład-
ysław, Tulisza Stefan, Świetlik Nikodem i
Wypych Józef; Okręg 97 — Smętek Stani-
sław, Rogalewski Franciszek, Chyba Stani-
sław, Ksieżniak Franciszek, Zimowski Sta-
nisław, Boguś Roman; Okręg 98 — Andrzej-
ewski Antoni; Janiszewski Wincenty, Za-
krzewski Józef, Zamysłowski Antoni; O-
kręg 99 — Balski Władysław, Urbański
Leon, Wojciechowski Franciszek i Zakrzew-
ski Władysław (Szubin); Okręg 100 — Ka-
miński Edmund, Mallicki Władysław, Mru-
galski Julian, Stepczyński Stefan.

Przemysł, Handel, Rolnictwo, Rzemiosło, Finanse

Możliwość sprzedaży, względnie wydzierżawienia gospodarstwa obciążonego długiem skonwertowanym na Bank Akceptacyjny

Celem usunięcia wątpliwości, czy gospodarstwa obciążone długami skonwertowanymi na Bank Akceptacyjny mogą być sprzedane, względnie wydzierżawione i jak postępować w takich wypadkach, Wojewódzkie Biuro do Spraw Finansowo - Rolnych w Toruniu wyjaśnia, co następuje:

Dokonana konwersja długów nie przeszkadza w zbyciu, ani też wydzierżawieniu gospodarstwa. Należy jedynie w takich wypadkach uzyskać uprzednio zgodę na to instytucji wierzycielskiej, to jest tego banku, czy też kasy, której wierzycielność została skonwertowana. W wypadkach sprzedaży gospodarstwa, instytucja wierzycielska może zwolnić sprzedającego od odpowiedzial-

ności za długi skonwertowane, gdyż obowiązek regulowania ich przechodzi na nabywcę.

Jeżeli gospodarstwo zostanie rozparcelowane, wówczas długi już skonwertowane na Bank Akceptacyjny ulegną segregacji, to jest zostaną podzielone na poszczególne działki, natomiast terminy spłaty długów i wysokość oprocentowania pozostaną takie same, jakie obowiązywały sprzedawcy, który zawarł układ konwersyjny.

W wypadkach, gdy nabywcy przejęli długi dawnego właściciela, jeszcze nie skonwertowane, mają oni prawo skorzystania z ulg udzielanych przy konwersji i to na warunkach, przysługujących tej grupie, do której

zostaną oni zaliczeni. Nabywcy więc działek o obszarze nieprzekraczającym 75 ha, mają możliwość skonwertowania przejętych przez siebie długów dawnego właściciela na okres lat 14-tu, niezależnie od tego, że przed parcelacją, ciężąc na sprzedawcy, należącym do kategorii B, długi te mogły być skonwertowane tylko na okres lat 10.

Nadmienić należy, że nawet w wypadkach kupna gospodarstwa po 1 lipca 32 r., dawne długi przejęte przez nabywcę mogą być skonwertowane, gdyż data nabycia gospodarstwa nie jest w tym wypadku datą powstania długów, lecz tylko ich przejęcia, która to data niema wpływu na możliwość konwersji.

Żegluga i porty

Ruch statków w porcie gdyńskim za miesiąc czerwiec 1935 r.

W przeciągu miesiąca czerwca weszło do portu gdyńskiego i wyszło zeń na morze ogółem 769 statków o łącznej pojemności 707.607 t. r. n., z czego weszło 388 statków o pojemności 364.902 t. r. n., a wyszło 381 statków o pojemn. 342.705 t. r. n.

Ruch statków według kolejności bander poszczególnych państw przedstawiał się następująco:

	t. r. n.	statków
1. Szwecja	136.758	198
2. Polska	96.742	103
3. Danja	80.116	123
4. Niemcy	68.337	122
5. Anglja	67.783	38
6. Włochy	60.909	22
7. Norwegja	48.183	48
8. St. Zj. Am. P.	43.784	14
9. Finlandja	32.422	28
10. Grecja	30.421	13
11. Estonja	13.013	23
12. Holandja	11.511	20
13. Łotwa	9.612	6
14. Rumunja	5.198	2
15. W. M. Gdańsk	2.377	6
16. Panama	441	3

Średni tonaż statku zawijającego do Gdyni w czerwcu wyniósł 940,5 t., średnia ilość statków przebywających jednocześnie w porcie wyniosła 43, a średni postój statków 54,2 godz.

Ruch pasażerski w miesiącu czerwcu br. W przeciągu miesiąca czerwca ogólny ruch pasażerski w porcie gdyńskim wyniósł 1962 osoby, z czego przyjechało 1.114 osób, a wyjechało 848 osób.

Wspaniały rozwój eksportu drewna przez port gdyński

Eksport drewna, dokonany przez Spółkę „PAGED“ w Gdyni i w Gdańsku wyniósł w m. czerwcu rb. ogółem 50.220 m³ (w liczbach okrągłych) i wzrósł w porównaniu z m. majem rb. o 102 proc.

Poniższe cyfry charakteryzują stały wzrost ładunku odnośnie powyższego miesiąca.

Miesiąc	Eksport drewna w m ³ liczby okrągłe	Czerwiec 1932—100%
m. czerwiec 1932	7.451 m ³	100
„ „ 1933	44.506 „	497,3
„ „ 1934	47.538 „	538
„ „ 1935	50.220 „	574

Przeładunek materiałów drzewnych w Gdyni wyniósł 42.441 m³ t. j. 84,5 proc. udziału pracy Spółki w ob uportach i wzrósł w porównaniu z m. majem rb. o 161 proc. w porcie Gdyńskim. Głównym sortymentem eksportu była tarcica miękka (42.253 m³) skierowana w ilości 24.920 m³ do Anglii (porty: Hull — 1.891 m³ i 4.885 m³, Southampton — 1.798 m³, Portsmouth — 819 m³, Londyn — 2.213 m³, Grangemouth — Leith — 267 m³ i 98 m³, Preston — 748 m³, Sunderland — Tyne Dock — 2.135 m³ i 345 m³, Manchester — 908 m³ i 1.031 m³, Bristol — 22546 m³, Warrington — 1.158 m³, Sutton Bridge — 1.948 oraz Cardiff — Sharpness — 1.950 m³.

Drugim odbiorcą tarcicy był port Mozambiku portugalskiego Lourenco Marques (Afrjka Połudn.), do którego skierowano par-

tję 9.556 m³, załadowaną jednorazowo na ss „Glenlea“ (rekord przeładunku w roku bieżącym).

Następnym odbiorcą tarcicy w ilości 6.319 m³ była Belgja (porty: Gandawa — 2.667 m³, Bruges — 976 m³ i Langerbrugge — 2.677 m³), piątym Argentyna pozycją 1.459 m³ (Buenos Aires).

Drugi sortyment — tarcicę twardą — fryzy dębowe oraz bulsy dębowe i jesionowe skierowano w ilości 143 m³ do Hull i Londynu. Ostatnim sortymentem eksportowanym przez Gdynię była dykta (44 m³) wysłana do Argentyny (Buenos Aires).

Przeładunek gdańskiego oddziału spółki „Paged“ wyniósł w powyższym miesiącu 7.779 m³ i zmniejszył się w porównaniu z m. majem rb. o 10 proc. Co do ilości na pierwszym miejscu uplasowała się licznymi ładunkami Holandja, cyfrą 1.982 m³ (porty: Rotterdam, Amsterdam i Dortrecht), następnie Francja — ilością 846 m³ (porty: Rouen, Le Havre, Brest, Bordeaux i Dunkerque), po tem Palestyna ładunkiem 561 m³ (Jaffa), dalej Danja — ładunkiem 251 m³ i na ostatniem — Niemcy próbka 31 m³ tarcicy (Bremen). Drugą pozycję co do ilości zajęły sliprzy cyfrą 2.830 m³ skierowane do Londynu. Trzecim sortymentem była dykta w liczbie 413 m³, którą obesał porty Holandji w ilości 154 m³ (Rotterdam i Amsterdam) Anglii — ilością 139 m³ (Leith, Londyn, Tyne Dock). Belgii cyfrą 60 m³ (Antwerpja), Danji — 58 m³ (Aarhus i Odensee), oraz wysłano drobną próbkę do Francji (Rouen). Na czwartem

Giędy

BYDGOSKA GIEŁDA ZBOZOWO-TOWAROWA z dnia 24 lipca 1935 r.

Żyto 10,50—11,00; pszenica stand. 14,00—14,50; jęczmień: jednolity 13,50—14,00; zbiorowy 12,75—13,50; zimowy 13,25—13,75; owies 13,50 do 14,00; mąka żytnia: gat. IA 0—55 proc. wł. w. 19,50—20,00; gat. IB 0—55 proc. wł. w. 18,25—18,50; gat. II 55—75 proc. wł. w. 14,00—14,50; g. 0—95 proc. wł. w. 15,00—15,50; pszenica gat. IA 0—20 proc. wł. w. 26,00—28,00; gat. IB 0—45 proc. wł. w. 24,25—25,25; gat. IC 0—55 proc. wł. w. 23,50—24,50; gat. ID 0—60 proc. wł. w. 22,50—23,50; gat. IE 0—55 proc. wł. w. 21,50—22,50; gat. IIA 20—55 proc. wł. w. 19,75—20,75; gat. IIB 20—55 proc. wł. w. 19,25—20,25; gat. IID 45—65 proc. wł. w. 18,00—19,00; gat. IIF 55—65 proc. wł. w. 13,75—14,25; gat. IIIA 65—70 proc. wł. w. 13,00 do 14,00; gat. IIIB 70—75 proc. wł. w. 11,75—12,25; razowa 0—95 proc. wł. w. 16,25—16,75; otręby żytnie wym. stand. 75 t. 7,50—8,25; pszenne miakie st. 8,50—9,25; pszenne średnie stand. 8,00—8,50; pszenne grube 8,25—9,00; otręby jęczmienne 9,00—9,75; groch: Wiktorja 24,00—26,00; Polgera 20—22; Lubin: niebieski 11,00—12,00; żółty 11,75—12,75; ziemniaki: jadalne pomorskie 4,75—5; jadalne nadnoteczkne 3—3,75; płatki ziemniaczane 11,25—11,75; makuch: lniany 13—13,50; rzepakowy 13—13,50; kokosowy 15—16; wytloki suszone 8—9; siłoma żytnia luzem 3—3,50; prasowana 3,25—3,75; siano nadnoteczkne luzem 8—9; śrut soja 19—19,50.

Ogólne uspojenie: spokojne.

Uwaga: do 31 lipca 1935 r. notowania we wszystkich soboty są zawieszane z powodu ferij letnich.

DOWÓZ DO GDAŃSKA z dnia 24 lipca 1935 r.

Pszenicy 115 ton; żyta 231 ton; jęczmienia 76 ton; otręb i makuchów 30 ton.

NOTOWANIA BANKU GDAŃSKIEGO z dnia 24 lipca 1935 r.

Kurs dewiz: Warszawa 99,80—100,20; Berlin 212,28—213,12; Nowy Jork 5,2720—5,2930; Londyn 26,15—26,25.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich

GDAŃSKA GIEŁDA BYDŁĘCA z dnia 23 lipca 1935 r.

Buhaje: młodsze, pełnomięsiste, najwyższej wartości rzeźnej 33—36; pozostałe pełnomięsiste, lub wycuczone 29—32; mięsiste 25—28.

Krowy: młodsze, pełnowartościowe, najw. wartości rzeźnej 33—36; pełnomięsiste 30—32; mięsiste 26—29.

Cielęta: dobre tuczone 54—60; średnio tuczone 45—52; liche 30—40.

Owce: opasy chlewne 42—45; średnio tuczone jagnięta i starsze skopy tuczone 38—39; tłuste, pełnomięsiste owce 27—30.

Świnie: tłuste ponad 150 kg z. w. 50—51; pełnomięsiste od 120 do 150 kg z. w. 50—51; pełnomięsiste od 110 kg do 120 kg z. w. 48—50; pełnomięsiste od 100 do 120 kg z. w. 48—47; pełnomięsiste od 80 do 100 kg z. w. 38—42.

Maciory 44—46.

Powyższe ceny rozumieją się w guldenach gdańskich za 50 kg z. w.

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 24 lipca 1935 r.

Dewizy: Belgja 89,45, 89,68, 89,22; Berlin 212,50, 213,50, 211,50; Holandja 356,00, 356,90, 355,10; Kopenhaga 117,20, 117,75, 116,65; Londyn 26,26, 26,39, 26,13; Nowy Jork 5,33, 5,33, 5,27; Nowy Jork telegr. 5,3012, 5,3324, 5,2714; Paryż 34,9312, 35,07, 34,90; Praga 21,92, 21,97, 21,87; Sztokholm 135,35, 136,00, 134,70; Szwajcaria 172,75, 173,18, 172,32.

Tendencja: przeważnie słabsza.

Papiery wartościowe: 5 proc. poz. konwersyjna 68,25, drobne 68,10; 6 proc. poz. dolarowa 82,50; 7 proc. poz. stabiliz. 65,50—65, drobne 65,75; 8 proc. l. z. ziemskie dol. gwarantowane 88,75; 4½ proc. l. z. ziemskie 48,25; 4½ proc. l. z. m. Warszawy 68,25; 5 proc. l. z. m. Warszawy nowe 58,25—57,75—58; 5 proc. l. z. Kalisza nowe 45; 5 proc. l. z. Łodzi nowe 42,50.

Tendencja: dla pożyczek i dla listów słabsza.

Akcje: Bank Polski 90,50—90,25—90,50; Warsz. T. Fabr. Cukru 33; Ostrowiec 15,35; Starachowice 35,50—35,60.

Tendencja: słabsza.

miejsu uplasowała się tarcica twarda (dębina i buczyna) ilością 291 m³ rozesłana do Anglii (Londyn, Liverpool i Southampton), Holandji (Amsterdam) i Belgii (Gandawa). Piąte i szóste miejsce zajęły podkłady dębowe normaln. eksportowane do Belgji (Antwerpja — 200 m³) i podroziejnice również do Belgji (Antwerpja — 192 m³). Siódme i ósme — słyby telegr. i klepka skierowane do Anglii (porty: Hull i Grangemouth) w ilości 112 m³.

ALICE DE PAYER

Przekład Karola Forda.

Król Stanisław Leszczyński

52) Powieść historyczna

Obecność sir Reginalda Thorncliffa przy osobie o takim temperamencie i takim usposobieniu wydała się hrabinie tak dalece niepożądana, że zastanawiała się przez chwilę, czyby nie wyrzec się usług Kasi, i nie wysłać jej natychmiast spowrotem do Polski.

Zaraz jednak skarciła się sama o te obawy, które po zastanowieniu nazwała conajmniej przesadnymi.

Odtąd obserwowała każdy, najmniejszy nawet ruch swej pokojowej. W kilka dni po tych wypadkach, Kasia poprosiła wieczorem o pozwolenie oddalenia się do swego pokoju, pod pozorem wielkiego zmęczenia. Hrabina Łazowska zwolniła ją, lecz śledziła pilnie. Wreszcie koło godziny dziesiątej ujrzała Kasię, wychodzącą ukradkiem ze swego pokoju. Domyślając się, że spotkanie i tym razem odbędzie się w Oranżerii, Helena Łazowska wybiegła pospiesznie ze swego apartamentu, tak, że zdążyła wejść do Oranżerii jeszcze przed Kasią i ulokowała się wygodnie za drzewem, o które w swoim czasie opierał się ranny pułkownik de Prémoré.

Po chwili usłyszała kroki...

Helena wstrzymała oddech, tak bardzo obawiała się, że usłyszy rzeczy przykre. Odwróciła jednak lekko głowę i ledwo powstrzymała okrzyk zdziwienia. Człowiekiem, który wchodził do Oranżerii z wielką ostrożnością i starał się jaknajbardziej osłonić swoją latarkę, nie był bynajmniej baronet angielski...

Wysoko zapięta opończka, zastaniająca nos i usta, oraz kapelusz stosowany, nisko zsunięty na czoło, nie pozwalały rozróżnić rysów twarzy. Jednakże postać wydawała się hrabinie Łazowskiej dziwnie znajoma!... Nie miała czasu na zebranie wspomnień, gdyż po chwili usłyszała nowe kroki!... Kroki i tym razem męskie!... Cóż to wszystko miało znaczyć?

Druga osoba wchodziła do Oranżerii z tą samą ostrożnością, co pierwsza. Podniosła na chwilę latarkę, jakby chcąc zbadać wszystkie zakątki tej sali, w której między skrzyniami i drzewkami tak łatwo można się było ukryć.

Hrabina Łazowska skuliła się w swoim kącie, a niepokój jej wzmógł się jeszcze, gdy poznała sir Reginalda Thorncliffa. Baronet zbliżył się do pierwszego

przybysza i dotknął jego ręki w sposób, który wydał się hrabinie dość niezwykły.

— Spóźnia się — wyrzekł ów człowiek, spoglądając w świetle latarcki na zegarek.

— Ona musi tutaj przychodzić okrężną drogą, aby uniknąć pogoni swojej chlebobawczyni.

— Czyżby tamta coś podejrzewała?

— Tak.

Mężczyźni zamilkli. Latarcka rzucała dość światła, aby hrabina Łazowska mogła poznać wicehrabiego d'Albertville.

— Gdyby nie trudność, jaką sprawia nam zobowiązanie nieprzelewania krwi — zaczął wicehrabia.

— Czyżbyś się pan wówczas zdecydował na sprzątnięcie pięknej hrabiny?

— Muszę przyznać, że tak. Trudno — jeśli staje nam ktoś na drodze...

— Nie zastanawiasz się nad tem, że zniknięcie tej damy dworu, ulubienicy królowej, nie mogłoby przejść niesposłuszenie... i że...

— Dokończ, sir Reginaldzie, jesteśmy sami!

Anglik zmarszczył brwi.

— Bez imion, mój drogi. Znasz pan statut...

— Zapomniałem. Ale wracając do rzeczy, chciałeś pan powiedzieć, że dwa

podobne wypadki w tak krótkim czasie...

— Właśnie — odrzekł Thorncliff, który stanowczo był bardziej zwięzły od swego towarzysza.

W tej chwili jakiś cień zbliżył się do Oranżerii. Kasia, przez najdalej idącą ostrożność, przychodziła bez żadnego światła, prowadzona jedynie przez lekki błysk latarek obu spiskowców.

Odwróciła się kilkakrotnie, aby sprawdzić czy kto jej nie śledzi, i dopiero, gdy zupełna cisza przekonała ją, że nikt za nią nie podąża, zdecydowała się zbliżyć do dwóch mężczyzn, którzy czekali teraz na nią w bezruchu i milczeniu.

— Spóźniłam się — rzekła półgłosem. — Zauważyłam, że moja pani nie jest u siebie...

Sir Reginald ponownie zmarszczył brwi:

— Czyżbyś, panienko, popełniła jakąś nieostrożność? Czy może hrabina domyśla się czegoś?

Kasia opuściła głowę.

— Nie wyrzekłam ani jednego nieostrożnego słowa, ale moja droga pani zna mnie dobrze... Może mój zamysłony wyraz twarzy?...

— Nie należy mieć zamyszonego wyrazu twarzy — oświadczył wicehrabia d'Albertville.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z całego kraju

TAJEMNICZA EKSHUMACJA ZWŁOK.

Niezwykły wypadek zniknięcia trupa z grobu wydarzył się na cmentarzu żydowskim w miasteczku Amestów w okolicy Częstochowy. Dozorca miejscowego cmentarza żydowskiego zakomunikował onegdaj w gminie, że jeden z grobów został rozkopany i jest pusty. Jak się okazało, niewykryci narazie sprawcy, przypuszczalnie w nocy, dokonali dla niewyjaśnionych celów ekshumacji zwłok zmarłego przed 15 laty 88-letniego Jerachmiela Rajmana. Dotąd nie ustalono, gdzie zwłoki się znajdują.

WYPADEK SAMOCHODOWY WOJEWODY ŁÓDZKIEGO.

W poniedziałek przed południem wracał samochodem z Ciechocinka wojewoda łódzki Hauke-Nowak w towarzystwie gen. dr. Hubickiego. Gdy samochód znajdował się niedaleko Łodzi, zajechała mu drogę furmanka. Dyszel wozu przebił nawyloczki szyby samochodu. Szofer Masłocki odniósł lekkie obrażenia.

Wojewoda Hauke-Nowak i min. Hubicki wyszli z wypadku bez szwanku. Wojewoda po przybyciu do Łodzi objął normalnie urządowanie, a min. Hubicki odbył odprawę sekretarzy i prezesów rad grodzkich i powiatowych BBWR. województwa łódzkiego.

KATASTROFA MOTOCYKLOWA POD ŁOWICZEM.

Na szosie pod Łowiczem wydarzyła się katastrofa motocyklowa.

Szosa z Poznania do Warszawy jechał na motocyklu dr. Achilles Breza (z Warszawy).

W odległości 5 km za Łowiczem szosa jest naprawiana. W chwili, gdy rozpędzony motocyklista wjechał na naprawiany odcinek, koła wryły się w miękką ziemię i kierowca stracił panowanie nad maszyną, która, wskutek gwałtownego skrętu, wywróciła się, przygniatając sobą dr. Brezę.

Z pod rozbitego motocykla robotnicy i przechodnie wydobyli nieprzytomnego kie-

rowca z połamanymi nogami i poranioną twarzą.

W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala Czerwonego Krzyża w Warszawie.

LEKKOMYŚLNY ZAKŁAD.

48-letni właściciel restauracji i masarni w Ostrołęce Władysław Bobrowiecki założył się ze swym kolegą, że przepłynie wprzek trzy razy rzekę Narew. Kolega jego ratamiast miał ją cztery razy przepłynąć.

Po zakładzie obaj skoczyli do rzeki, lecz już podczas drugiego przepływania rzeki Bobrowiecki znikł pod wodą na samym środku nurtu. Natychmiast rozpoczęto poszukiwania za nim, jednakże bez rezultatu. Dopiero po trzech dniach zwłoki wypłynęły pod Ostrołęką, niedaleko wsi Dzelbin, w odległości 3 km od miejsca wy-

padku. Śp. Bobrowiecki osierocił żonę i czworo dzieci.

ODGRYZŁ PANNIE NOS.

W Łodzi niezwykle tragicznie zakończył się zalecanki niejakiego Wilhelma Hajna, który w czasie libacji u swego przyjaciela tak się podchocił alkoholem, że w pewnym momencie chwycił wół uczestniczącą w zabawie pannę Kaźmierczakównę i chciał ją pocałować. Gdv dziewczyna wydzierała się z jego objęć, Haja tak namiętnie ją pocałował, że panna została bez końca nosa. Z powodu obfitego krwotoku z odgrzyżonego nosa, odwieziono ofiarę natarczywości młodzieńca do szpitala, policja zaś spisała protokół. Hajn odpowiadać będzie przed sądem za ciężkie uszkodzenie ciała.

Aresztowanie oszustów emigracyjnych

W kołach emigrantów rosyjskich graso- wali oszuści, którzy rozdawali prosepki, wydane przez nieznana organizację emigracyjną rosyjską w Paryżu, zapowiadające urządzenie w Afryce wzorowej kolonii pod nazwą „Alżyrska kazacka stacja”.

Kandydaci na przyszłych kolonistów mieli otrzymać darmo ziemię, oraz inwentarz żywy i martwy na długoletnie spłaty.

Pozatem oszuści „pod ścisłą dyskrecją” opowiadali, że kolonia będzie miała charakter półwojskowy, jako ośrodek, koncentrujący żywioły kontrewolucyjne, przyszłe państwo białogwardystów.

Aferzyści operowali głównie w Pińszczyźnie, także w innych miastach, a nawet w stolicy, wyzyskując ciężkie położenie

materiałne emigrantów.

Zapis do kolonii kosztował 60 zł. Po wpłaceniu tej sumy kandydaci otrzymywali pokwitowania i legitymacje z podpisem nosa. Nikołaja Bykidowa, rzekomo mieszkającego w Paryżu.

W ciągu kilku miesięcy aferzyści zdolali naciągnąć kilkaset osób, głównie ze sfer włościańskich, jak również półinteligentów.

Działalnością biura kolonizacyjnego zainteresowała się policja, ustalając wkrótce, że prowadzonymi szajki są Konstanty Kołwaniewicz, zamieszkały w Warszawie i Nikołaj Chlebnikow oraz Aleksander Bogowicz z Pińska.

Wszystkich trzech aresztowano.

Dnia 23 b. m. o godz. 15.35 zasnął w Bogu kilkakrotnie opatrzony Sakramentami św. nasz najukochańszy ojciec, teść, dziadek i pradziadek, brat, wujek i szwagier

FRANCISZEK MAGNUS

przeżywszy lat 87, o czem zawiadamia w smutku pograżona

Rodzina

Eksportacja zwłok do kościoła w piątek 26. 7. 35 r., o godz. 17.30 z domu żałoby przy ulicy Wilsona Nr. 4. Pogrzeb w sobotę 27. 7. 35, o godz. 9-tej. Osobnych zawiadomień nie wysyła się. Kościelna w lipcu 1935 r. 6595

Skład reprezentacji Pomorza na międzyokręgowe spotkanie lekkoatletyczne Śląsk — Pomorze

Na międzyokręgowe spotkanie lekkoatletyczne, które odbędzie się w niedzielę, dnia 4 sierpnia w Katowicach, ustalono następujący skład reprezentacji Pomorza:

bieg 100 m: **Kocun**, Sokół Bydgoszcz, **Mar**, Zw. Strzel. Tczew, rez. **Bociel**, Sokół Bydgoszcz.

„ 400 „ **Kocun**, Sokół Bydgoszcz, **Hoch**-**eisel** W. K. S. 61 pp., rez. **Neu**-**bauer** Sport Club Grudziądz.

„ 1500 „ **Kramek**, Z. S. Gdynia, **Osiński**, Sok. Bydgoszcz, rez. **Neubauer**, Sport Club Grudziądz.

„ 5000 „ **Kramek**, Z. S. Gdynia, **Kul**-**gowski**, Sokół Bydgoszcz, rez. **Osiński**, Sokół Bydgoszcz.

„ 110 pt.: **Neuendorf**, Sport Club Grudziądz, **Staćzak**, Sokół Chojnice, (**Zakrzewski**, B.K.S. Polonja Bydgoszcz).

4x100 **Kocun**, **Hoch**-**eisel**, **Osiński**, **Neubauer**, rez. **Bociel**.

4x100 **Mar**, **Zieliński**, **Bociel**, **Kocun**, rez. **Zakrzewski**.

skok w dal. **Bociel**, **Zieliński**, Sok. Bydg., rez. **Staćzak**, Sokół Chojnice;

skok wżwyż: **Kallnowski** W.K.S. Grudziądz, **Mikrut** Wł., Sok. Bydg., rez. **Staćzak**, Sok. Chojnice.

kok o tyczce: **Majtkowski**, Sokół Bydg., **Zakrzewski**, B. K. S. Polonja, rez. **Mikrut** Wł., Sokół Bydg.;

pcchnięcie kula: **Neuendorf**, **Elpert**, Sport Club Grudziądz, rez. **Mikrut** Albin;

rzut dyskiem. **Neuendorf**, **Elpert**, Sport Cl. Grudziądz, rez. **Mikrut** Albin, Sokół Bydgoszcz;

rzut oszczepem: **Mikruc** **Władysław** i **Albin**, Sokół Bydgoszcz.

Ze względu na starania Zarządu Pom. O. Z. L. A., by w przededniu zawodów odbyć wycieczkę do Krakowa i wziąć udział w sympo- niu Kopca Marszałka Piłsudskiego na Sowińcu, termin i godzina wyjazdu reprezentacji zostaną podane dodatkowo.

Co — kiedy — gdzie ?

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej

Piątek, 26. 7. — Toruń — „Kraina uśmiechu” — przedstawienie popularne, Gdynia — „Most”.

Sobota, 27. 7. — Toruń — „Księżna Czar- daszka”, Sopoty — „Mecz małżeński”.

Niedziela, 28. 7. — Toruń — „Kraina u- śmiechu” — popol. — „Księżna Czaradaszka” — wiecz. — Kartuzy — „Most”.

Programy radiowe

Piątek, dnia 26 lipca 1935 r.

ROZGŁOSIŃA WARSZAWSKA.

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”, 6.33 Po- budka do gimnastyki, 6.36 Gimnastyka, 6.30 Muzyka (płyty). W przerwie o godz. 7.20 Dz. poranny oraz Pogad. sportow.-turyst. 8.20 Program na dz. bleż. 8.25 Wskazówki praktyczne, 11.57 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astr. 13.00 Hejnał z Wieży Marj. w Krakowie, 12.03 Wład. meteorolog, 12.05 Dziennik południowy, 12.15 „Dla naszych letników i uzdrowisk”. Koncert zesp. W. Wilkosza, 1) Morena; Potpourri „Hallo Wiedeń”, 2) J. Mai; Pieśń o miłości — tan- go, 3) Rubinstein; Toreador i Andaluzka, 4) Lehar; Wesola wdówka — wyjątek z operki, 5) ukl. Wil- kosza; Kulawiaki, 13.00 Chwilka dla kobiet, 13.05 Piosenki o wojsku w wyk. Chóru Juranda (płyty). 13.30 Z rynku pracy, 15.15 Przegląd giełdowy, 15.25 Wład. o eksp. polskim, 15.30 Drobne utwory R. Schumana w wyk. Zesp. N. Mańskiej, 1) Kartka z albumu, 2) Dwie pieśni: a) Jesteś jak kwiat, b) Kwiat lotosu, 3) Czarowne bajki, 4) Pieśń wieczorna, 5) Scherzo, 16.00 Odezyt z Katowic, 16.15 Koncert w wyk. Ork. T. Seredyńskiego (ze Lwowa), 16.35 Pogadanka dla chorych (ze Lwowa), 16.50 Codz. od- cinek prozy: „Dzieło sztuki” — humoreska Czecho- wa w przekł. J. Bissingera, 17.00 Koncert ork. kam- mer. z Krakowa, 18.00 „Szlakiem autobusowym: Przez szarżane uzdrowiska do basenu pod szczyt- tem gór”. Reportaż wygl. red. K. Muszałówna, 18.15 „Cała Polska śpiewa”. Aud. z Krakowa, 18.30 Re- zerwa, 18.40 Chwilka społeczna, 18.45 Utwory cha- rakterystyczne (płyty), 19.05 Program na dz. nast. 19.15 Koncert reklamowy, 19.30 Recital śpiewaczy E. Mossakowskiego. Przy fortep. K. Lewicki, 1) Ponchielli: Arja z op. „Gioconda” (st. Ziolkowski- go), 2) Verdi: Arja z op. „Otello”, 3) Z. Biliński: a) Spało serce moje (st. W. Topera), b) Rzućbym ci się pod stopy (st. W. Topera), c) Niechaj pieśń ta mknie do ciebie (st. W. Topera), 4) Gastralton: Wzbroniona pieśń (st. Ziolkowskiego), 5) Filipi: Czemu? (st. Ziolkowskiego), 19.50 „Pirat radiowy” — „Impertynencje M. Hemara”. Monolog aktualny, 20.00 „Skrzynka rolnicza” — omówi inż. W. Tar- kowski, 20.10 Lekkie piosenki (płyty), 20.45 Dzien- nik wiecz. 20.55 „Obrazki z życia dawnej i współ- czasnej Polski”, 21.00 Koncert w wyk. Ork. Symf. P. R. pod dyr. G. Pfitelberga, 1) Goldmark: Sakun- tala — uwert., 2) Massenet: Pedra — uwert., 3) Glazunow: Z wieków średnich — suita, 4) Wagner: Tannhauser — uwert., 22.00 Wiadom. sport. ogólne, 22.06 Wiadom. sportowe lokalne, 22.10 Muzyka ta- neczna (płyty). W przerwie o godz. 23.00 Wiadom. meteor. dla kom. lotn.

ROZGŁOSIŃA TORUŃSKA

6.30 Tr. z Warszawy, 8.20 Program na dzień bie- żący, 8.25 Wskazówki praktyczne, 11.57 Tr. z War- szawy i Krakowa, 12.03 Tr. z Warszawy, 13.35 Mu- zyka lekka (płyty), 15.15 Przegląd giełdowy, 15.25 Transm. z Warsz. 15.30 Tr. z Warszawy i Katowic, 16.15 Transm. ze Lwowa, Warszawy i Krakowa, 18.30 „Radio latarnia na Rozewiu”. Reportaż — wygl. red. A. Świerkosz, 18.40 Życie kult., art. i nau- kowe na Pomorzu, 18.45 Apokryfy, transkrypcje i utwory własne Fr. Kreislera (płyty), 1) Pugani- Kreisler: Preludjum e Allegro (Br. Gimpel), 2) Franciuer-Kreisler: Sicillienne et Rignando (Frantz), 3) Porpora-Kreisler: Menuet (J. Heifetz), 4) Kreisler: Kaprys wiedeński (Benedetti), 5) Krei- sler: Tambourin chinois (Br. Gimpel), 19.04 Fron- tem do morza, 19.05 Program na dzień następn., 19.15 Koncert reklamowy, 19.30 Tr. z Warszawy, 20.00 Wiad. gospodarcze z Pomorza, 20.10 Tr. z Warszawy, 22.06 Wiadom. sport. z Pomorza, 22.10 Tr. z Warszawy.

ZAGRANICA

17.00 Monachjum, Koncert popołudniowy, 17.00 Hamburg, Popołudnie muz., 17.15 Anglia (Nat. Pro- gr.), Muzyka lekka, 17.20 Wiedeń, Soliści, 18.00 An- glia (Nat. Progr.), Muzyka popularna, 18.30 Bruksela franc. Recital fort., 19.00 Kolonia, Muzyka wiecz. 19.00 Hamburg, „Oszukany Kadł”, opera Glucka, 19.05 Monachjum, Muzyka tan., 19.10 Lipsk, Muzyka lekka, 19.15 Anglia (Nat. Progr.), Muzyka taneczna, 19.25 Praga, Muzyka salonowa, 20.00 Wiedeń, Festival Brucknera, Dyr. Bruno Walter, 20.10 Berlin, Koncert orkiestrowy, 20.20 Poste Parisien, „Bratnie dusze”, operetka Walthama, 20.30 Wieża Elflia, Koncert symf., 20.35 Radio Paris, Koncert ork., 20.40 Rzym, Koncert wieczorny, 20.45 Bratisła- wa, Muzyka dwufort., 20.45 Bruno, Kwartet kobzia- rzy, 21.00 Lipsk, Koncert symf., 21.00 Bruksela flam., Koncert wieczorny, 21.05 Bukareszt, Muzyka popul., 21.10 Monachjum, Koncert kompozytorski Graenera, 21.30 Anglia (Reg. Progr.), Recital skrzypcowy, 21.50 Anglia (Nat. Progr.), Muzyka kameralna, 22.00 Stockholm, Muzyka lekka, 22.15 Oslo, Koncert wieczorny, 22.15 Kopenhaga, Koncert symf., 22.30 Wiedeń, „Godzinka u Aschera”, 22.30 Budapeszt, Muz. cygańska, 22.30 Koenigszwst., „Nozna muzy- czka”, 22.30 Medjolan, Recital skrzypc., 22.30 Sztut- gart, Koncert rozrywkowy, 23.00 Radio Paris, Kon- cert nocny, 23.00 Kolonia, Koncert nocny, 23.00 An- glia (Reg. Progr.), Muzyka taneczna, 23.20 Buda- peszt, Recital śpiewaczy, 23.30 Wiedeń, Muzyka tan., 24.00 Sztuttgart, Koncert nocny, Fragmenty operet- kowe.

NA LETNISKU

SLUCHAMY SPECJALNYCH KONCERTÓW RADJOWYCH

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Pocztowego w

Zamawiam niniejszym abonament*) na „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, „DZIEN CIE- CHOCIŃSKI”, na m. sierpień 1935 r. i proszę należność **zł. 2.89** pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko

Miejscowość

Poczta

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty **zł. 2.89** tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, „DZIEN CIECHOCIŃSKI”, za mies. sierpień 1935 r. potwierdzam.

dnia

* Niestosownie przekreślić.

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Pocztowego w

Zamawiam niniejszym abonament*) na „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, „DZIEN CIECHO- CIŃSKI”, na mies. sierpień i wrzesień 1935 r. i proszę należność — **zł. 5.78** po- brać przez listowego

Imię i nazwisko

Miejscowość

Poczta

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty **zł. 5.78** tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI”, „GAZETA MORSKA”, „DZIEN GRUDZIĄDZKI”, „DZIEN BYDGOSKI”, „DZIEN TCZEWSKI”, „DZIEN CIECHOCIŃSKI”, za mies. sierpień i wrzesień 1935 r. potwierdzam.

dnia

* Niestosownie przekreślić.

Konfektoria damska**„PANI”**

WŁ. ZOFJA NOWAK

TORUŃ, ŚW. DUCHA 21

poleca

**plaszcz, kostjumy,
komplety, bluzki
po cenach rewelacyjnych.**

Dawniej Królowej Jadwigi 12/14

4489

Sopoty4 pokój, kompl. urząd. mieszkanie z powo-
du przeprowadzki od 1. X. 35. bardzo korzystnie
do sprzedania, zarazem 4 pokój, mieszkanie
do wynajęcia. Oferty do „Gazety Gdańskiej”,
Gdańsk, Rynek Kaszubski 21, pod nr. 1232.

1109

Rutynowana maszynistkatylko pierwszorzędną siłą potrzebną na stałą
posadę. Oferty tylko pisemne z podaniem
świadczeń pod adresem:**EDWARD JACKOWSKI, notariusz, GDYNIA,**

Mściwoja, gmach sądowy.

6608

Przeprowadzki

wysielane wozy meblowe

Przechowywaniemagazynowanie we włas-
nych jasnym zdrowych
składnicach**Zwózki**wszelkie, kołomy i samocho-
dami wykonuje tanio —
najtaniej

Proszę żądać ofert!

Ludwik Szymański

rok założ. 1912

Toruń, Żeglarska 3, tel. 1000
tel. prywat. 1549. 6568**Solanki Czerniewice**

pod Toruniem

5884

Kąpiele solankowe i kwaso-węglowe czynne co-
dziennie od godz. 8—19-tej, skuteczne na reuma-
tyzm, ischias, atretyzm, choroby skórne i sercowe.
Dogodny dojazd pociągami do stacji kol. Stawki
odjazd z Torunia Przedm.7⁵⁵, 10⁵⁵, 13⁴⁵, 15²⁰, 16²⁰, 17⁵⁴, 19¹⁶, 20¹⁶ i 22¹⁶

odjazd powrotny ze Stawek

7³⁶, 8⁴⁴, 11¹⁶, 14⁴², 16⁰⁷, 18¹⁵, 20²⁵, 21¹⁹, i 22³⁰.Zimny i ciepły bufet na miejscu. Przyjmuje się
wszelkie wycieczki**TORUŃ****GDZIE**

kupuje się korzystnie?

Tylko w 6025

F-ie BŁAWAT

Toruń, Szeroka 36.

Pasyzapędowe wszelkiego roz-
dzaju troki, spinacze, najtań-
szej w firmie Z. Balcerowicz,
skład skór, Toruń, Żeglars-
ka 21. 6041**Również Pan**winien się przekonać, że
najmodniejszy i najtań-
szy **krawat** kupi najko-
rzystniej w fabryce Toruń,
Św. Jakóba 16. Co tygodnie
nowość. 6299**W. Górny
dentysta**Toruń, ul. Różana 5 obok
Łuku Cezara przyjmuje
od 9-tej — 19-tej. 6456**Udzielam**taniej korepetycji i
lekcyjfrancuskiego, niemieckiego-
angielskiego i gry na forte-
pianie. Adamska, Toruń,
Sukiennicza 4. 1911**Osoba**starsza, pięknie haftuje
monogramy, całe wyprawy,
wyjedzie chętnie na wieś
do dworu. Łaskawe oferty:
Filja „Dnia Pomorskiego”
Toruń, Małe Garbary 2 pod
„d 331” 6602**Plac**budowlany na sprzedaż
blisko śródmieścia, narożnik
Legionów i Bawarczyków
Toruń, wiadomość na miej-
scu 6605**Niebywała**sensacja wieczne ondulacje
najnowsze aparatami elek-
trycznymi i parowymi wy-
konuje tanio Zakład fryzjer-
ski, Wołek, Toruń, ulica
Żeglarska 26 6604**5-pokojowe**mieszkanie ładne, słoneczne,
kuchnia, przedpokój, gaz,
elektryczność zaraz do wy-
najęcia. Wiadomość Toruń,
ul. Mostowa 28 6603**3-pokojowe**mieszkanie z wygodami
w nowym domu do wy-
najęcia. Pastwa, Toruń,
Bielany, ul. Żwirki i Wigury
6599

Numer akt: 1869/35.

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.**Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewi-
ru IV Antoni Bączyński, mający kancelarię w Byd-
goszczy, ul. Pomorska nr. 11 na podstawie art. 602
k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia
26 lipca 1935 r. o godz. 9.30 w Bydgoszczy, ul. Stary
Rynek nr. 21 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomo-
ści, należących do Konrada Brückmanna, składają-
cych się z szafy skladowej oszklonej, stołu skladowe-
go ze szklanymi gablotkami, stołu skladowego
mniejszego, regału skladowego z szufladami, rega-
łu mniejszego, 48 butelek drogerijnych, 47 słoików,
42 małych butelek, gablotki oszklonej, 2 wag stołowy-
ch, 50 puszek laku, 29 puszek blaszanych, 20
słoików szklanych, kasy oraz maszynki
do papieru, oszacowanych na łączną sumę 1.274 zł.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w
miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia 22 lipca 1935 r.

Komornik:

(—) Bączyński.

Zlecenie Nr. 191/8 K.

Do akt Nr. Km. 1195, 382/35, 694/35.

OBWIESZCZENIE.Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rew. II-go
J. Penk zamieszkały w Gdyni, ul. Leśna 3 na za-
sadzie art. 602 k. p. c. ogłasza, że w dniu 27 lipca
1935 r. o godz. 11-tej w Gdyni, ul. Pomorska nr. 49
odbędzie się publiczna licytacja ruchomości, a mian-
owicie: 1 kompl. urządzenia skladowego, składa-
jącego się z 2 regałów, 2 stołów, 2 gablotek i 30 but.
różnego wina krajowego. Wartość 160 zł.Następnie o godz. 11.30 przedpoł. przy ul. Pomor-
skiej 53 b.: 1 maszyna do szycia „Singer”, 1 aparat
radiowy „Nora”, oszacowanych na łączną sumę zł.
300, które można oglądać w dniu licytacji w miej-
scu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym. Licyta-
cja rozpocznie się od pół ceny oszacowania.

Gdynia, dnia 24 lipca 1935 r.

Komornik:

(—) Józef Penk.

Km. 600/35.

OBWIESZCZENIE.Dnia 27 lipca 1935 r. odbędzie się w Wejherowie
przy ulicy Sobieskiego o godz. 10-tej licytacja na-
stępujących przedmiotów: 1 bufet dębowy, 1 kre-
dens, 1 stół i 6 krzeseł, 1 lustro duże, 1 zegar sto-
jący, 1 harmonium i 1 dywan duży, których łączna
suma oszacowania przyjęta została na kwotę 850 zł.
Powyższe przedmioty oglądać można w Wejhe-
rowie — miejsce wskaże biuro komornika w czasie
od godz. 9-tej do godz. 10-tej. Zbiórka kupców w mo-
jem biurze.

Wejherowo, dnia 23 lipca 1935 r.

Komornik:

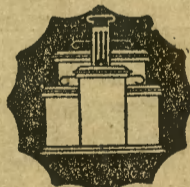
(—) Józef Myska,

komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru I.

GDYNIA**Kawiarnię**zaprowadzoną okazynie
sprzedam. Oferty: „Gazeta
Morska”, Gdynia dla „D”
6609**Poszukuje**się zastępcy dobrze wpro-
wadzonego w branżę ko-
lonjalnej i delikatesowej
w większych miastach na
Pomorzu. Zgłosz. do adm.
„Gazety Morskiej” Gdynia
pod „nr. 2222” 6590**Eleganckie****mieszkanie 6-pokoj.**w Sopotach z łazienką,
ogrzewaniem central-
nym, wszelkim kom-
fortem od 1. X. 35 r.
do wynajęcia.

Telefon 51649

Od godz. 8—10 i od 14—16.

**Szlachetne
tynki**własnej wytwórni do naby-
cia w każdej ilości. Pole-
camy również tynki myte,
sztuczny granit we wszyst-
kich kolorach znany ze swej
dobroci naszej fabrykacji
Do nabycia również mar-
murki do lastrica — biały,
zielony, czarny, czerwony,
żółty, serpentina carara, sto-
pnie lastricowe. Adres „ELE-
WACJA” Gdynia, Abraha-
ma 35 telefon 2273.Biuro sprzedaży betonu
Adamas. Poszukujemy re-
prezentantów. 3926**Do mojego**składu kolonii, żelaza,
materiałów budowl. i re-
stauracji poszukuje od
zaraz wzgl. 1. VIII, 35 r.
młodego pomocnika.
Zgłosz. z podaniem pen-
sji, przy wolnym utrzy-
maniu proszę kierować
pod Adolf Krause, Puck,
Rynek. 6591**GRUDZIĄDZ****Ucznia**gastronomicznego, uczeń
wych rodziców poszukuje
zaraz. Hotel „Królewski
Dwór” Grudziądz. 6576**Długoletni technik**dentystyczny obejmie na-
tychmiast posadę. Zgłosz.
do „Dnia Grudziądzkiego”
Grudziądz pod nr. 6598**GDANSK****Zgubiony**paszport na nazwisko
Elżbieta Wellnitz, Gdańsk,
unieważnia się 6613**ROZNE****Kowal**dominjalny z własnymi na-
rządzeniami i uczeń mogą się
zgłosić od zaraz. Zarząd
majątku Węgrowo 6600**Konserwatory „Wecka”****Szklą „Wecka”****„Rekord”****Stoje do wiązania****Butle do soków i nalewek****Gumki do szkła wszelkich****systemów w znanych****wyborowych gatunkach****po cenach ściśle konku-****rencyjnych polecają****A. HENSEL**

właściciel

W. Sierpiński i I. Kasprzak

BYDGOSZCZ, Dworcowa 4

6344 Tel. 3193

Przy zabawie w „ślepią babkę”.

— Poznałem: to panna Jadzia!

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetrowy na stronie 7-lamowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym dr-
ukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niższki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersz milim. na stronie 7-lamowej 15 fen.
„ „ „ 4-lamowej 50 fen.
„ „ „ drobne za słowo 5 fen. — tytułowe 10 fen.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji 2.50 zł
Z odnośnikiem do domu 2.80 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2.89 zł
Pod opaską 4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd
z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd
Zagranicą 4.00 gd
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody
w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostar-
czenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:
Witold Męźniński, Toruń, ul. Mickiewicza 34.Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, t. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Wacław Górnicki, Bydgoszcz, ul. Mars-
zocha 12. — Redaktor odpowiedzialny na Gdynie: Józef Dobroszyński, Gdynia, ul. Kujańska. — Redaktor odpow. na Grudziądzu: Wacław Gańczka, Grudziądz, ul. Sienkiewicza 90. — Redaktor
odpowiedzialny na Tczew: Lubomski Wacław, Tczew, ul. Kościuszki 1. Redaktor odpowiedzialny na Ciechocinek — Tadeusz Gierut, Ciechocinek, Park Główny, Czytelnia.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza w Toruniu.

Za ogłoszenia odpowiada Administracja.

Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.